

1887. London 1887.
Diszkolevál.
József
Paris 1867.
Bronz érem.
Első szerelmi
ment és viz-

BAN.
raktár:
8. szám.
urak, építkezési
és egyházi elől-
közönség becses
mánya

ment
szét,
úságban szál-
zat kívánatra
etik.

Szeged 1878.
Erdem-érem.
Érem.

N
n
nt

éremül

en több
üzletem
köszöne-

ettel
DOR

a t,
gy
sre

odern

R.

szűrés és kiadó hivatal

nyitotta SIMON-ház Kunz József ur
kereskedésével szemben.

HIRDETÉNYEK,

etési pénzek és a kiadás körüli panasza-
zalmaint a lap szelemi részét illető
len közlemények ide intézendők.

mentetlen levelek csak ismert kezektől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

XV. évfolyam 1888.

Debreczen. Szombat, Márczius 31.

65. szám.

Előfizetési ár:

Helyben házhöz hordva vagy vidékre
postán külvé

Egész évre 10 ft — kr.
Félévre 5 ft — kr.
Negyedévre 2 ft 50 kr.
Egy órá 1 ft — kr.

Hirdetési díj:

Öt-hasábpoltisor egyszeri beiktatásért 5k.
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyitlér 4 hasábpoltisorért 20 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
újdonság sora 50 krajczár.

Uj élet.

Minden harang szól és mint összhangjuk átrezg a levegőn, úgy rezgenek az emberek sziveiben a legjobb hírok, a szellem lebegtető szárnyait, a lélek legedesebb vágyai dagasztják a keblet. Uj élet lehellelte lengi át az egész természetet. Még a vadon kötömegekben is fölgerjed a hatalmas vágy, önmagából alkanni új képződményeket. Valóban, míg a világ világ lesz, míg minden létező egy végtelen semmibe nem merül, a meddig élet, sőt a meddig halál létezik, addig, mindig és mindig ismétlődik a husvét, emberiség és természet ünnepe. Elháríthatlan örök időkre és megszeghetlen a körfutás: a létező megszűnik és a multon új jelen épül fel, a mi él, meg kell halnia, de nem hal meg új élet nemzése nélkül. Halál és pusztulás, rothadás és megsemmisülés a dolgok lényében van, de élet, virágzás és gyümölcstermés is abban van. Ha egy Isten leszáll a muló földre, hogy az emberiség bűneiért földi halált szenvedjen, úgy ez csak azért történhetett, hogy a földi halálból mennyei életre támadjon fel, az embereknek a mulandóság minden salakjától megszabadott lelket az örökkévalósággal egyesítve, a multba beoltsa a jelent, melyből legott a jövő származik, mely később maga is mult leszen, hogy az örökös továbbképzést elháríthatlan körfutásban kétségtelemül folytassa.

Ha magunk körül tekintünk, a szemnek nem is kell nagyon mélyen a viszonyok lényébe hatolnia, mindenütt nagyon is tisztán látjuk a hervadást és kihalást, és minden érző szívnek legmélyebb meleyég telve kell lennie a vágától az új élet létrejötte után, a feltámadás magas, toszeszmejének megtestesülése után. Hogy magunkon kezdjük, mint gazdálkodott Kauaánunkban a pusztító elem csak a

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Egy piros tojás regénye.

I.

Az „Arany Griffmadár“ a legszebb szálloda Gyopárháton, a szálloda tulajdonosnéja a leghamisabb özvegy asszony az egész Hegyalján, Lajos ur a legdivatosabb festő a párisi Salonban és Sir John Clinch a legkülönösebb angol a kerek földön.

Laknak pedig husvét nagyhetében a fenedicsért „Griff“-ben: a menyecske földszinten, Lajos ur és az angol az első emeleten, egymás szomszédságában.

Az özvegy nemcsak hamis, de szép is a szállodán kívül van neki harmincezer forint aranyrentéje. Lajos urnak van hosszú haja, kecskeszakáll, hárneve, bogarai, párisi kabátja és sógorági viszonya az özvegyhez, ki hazasálla a piktor Párisból ünnepelni. Sir John-nak pedig van szalmaszín pofaszakála, vörös szempillája, rettenetes komolysága s az a raptusa, hogy szenvedélyes gyűjtője a művészeti speciálitásoknak s ebből a czélből barangolja a világot. Gyopárháton azonban a savós szin fürkésző szemek más különlegeséget nem tudtak felfedezni mint egy görög isku ballábát, a mit a vályogvető cigányok lettek a szállós kertek alatt.

Nagy péntek délután a „Griff“-ben a következő eset történt.

Sir John jól ebédelvén s kissé felöntvén az angol garatra: nagyon megkívánta a lustálkodást. Ledől a balzacra, hozzálátott az emésztéshez s vörös pilláival addig hunyorogtatott, míg a tele has boldog álmodozása erőt nem vett rajta. Éppen annál a pontnál, a hol a szendérges hortyogásba megy át, felriasztja valami . . .

A szomszéd szobában valaki füttyölt és pedig teljes tüdőerővel, azt az ismeretes melódiát czifrázva, hogy „uezu bizony megérett a saláta . . .“

mult hetekben, a magyar alföld áldott mezőit sivatagrá változtatta, a töltéseket elmosta, melyeknek készítése és fenntartása pénzben és munkában roppant összegeket nyelt el. Azon hatalmas birodalomban, mely hű szövetségünk és békepolitikánknak legmegbizhatóbb támasza, nem tágit a kaszás ember az alatomosságtól, melylyel a nemes német császár életére tör már jó idő óta. Másik kipróbált hűségű szövetségünk, leghősebb, legvittebb fiait irtalom nélkül gyilkolja az izzó afrikai nap. A szomszéd Romániában, mely minden gazdasági félreértés daczára politikailag barátságos, a felbujtatott tömeg örüit dühhel ostromolja a hármass szövetségre támaszkodó politika, a nemzeti méltóság és az európai békepolitika követőit. Bulgáriában a tespedes rothadás forrása való elfajulással, fenyeget, melynek mérges gázaiban nem kevesebb robbanó anyag van, mint a puszkaporban.

Valóban, ha valaha, úgy ma utalva vagyunk azon isteni vigaszra, melynek szimboluma husvét ünnepeben adatott. A szív megkívánja a reményt, hogy dicső királyunk bölcsességének és azon erős szellem elpusztíthatlan fészerejének, mely kormányunk felett uralkodik, sikerülni fog az árvíz által felhalmozott romokból új életet származtatni. Frigyes pedig és Bismarck, Umberto és Crispi, Károly és Bratiano derék s okos emberek, kikben meg lehet bizoni, hogy kötelességüket férfiasan, kitartóan és győztesen teljesítik. Es Bulgária? Mondjuk, a mit a bolgár fejedelmek szoknak mondani: „Isten ójja Bulgáriát!“ (Pester Correspondenz.)

Az osztrák igazságügyminiszter felszólította az osztrák legfőbb ítélőszékét, hogy a nyelvi egyenjogúságnak a legfőbb bíróságánál való végrehajtása tárgyában javaslatot készítsen. E javaslat szerint valamennyi nem német nyelvnek egyenjogú állás

Sir John vörös pillái fölemelkedtek. A derék emésztő hamarosan nem tudta kivenni, madár- vagy emberhang zavarja-e meg nyugalma, az az egy világos volt előtte, hogy fülesiklandó muzsika mellett lehetetlen aludni.

Ej — ha madár, hát elhesseli, ha ember elhallgatattja, gondolta magában és felkelt. E közben észbe juttott, hogy ő nemcsak délutáni sétájában megzavart halandó, hanem alkotmányos állampolgár is egyszerűen. Az egyéni szabadság tiszteletét dajkája tevével szívta be magába. Ha ember a füttyölő, úgy jogát minden megzavarás ellen megóvni kell.

Két jog kiegyenlítése forgott tehát fenn. Ez nem történhetik más, mint parlamentáris uton. Sir John felhuzta keztyűt, fogta kalapját, állig gombolta salonkabátját s bekopogtatott a szobába, honnan a sérelmes fütty kihangzott. Talált pedig itt egy mellényre vetkőzött fiatal embert, ki törökösen felku porodva egy pamlagra valami gömbölyű, vörös tárgyat karmolászott egy tollkés hegyével.

Kölesönösen bemutaták magukat egymásnak s mialatt a fiatal gentleman, Lajos ur magára rántotta kabátját, Sir John az ő savószemeit az említett vörös gömbölyűsége tapasztá, mely nem volt egyéb, mint egy tyuktojás, berzsényen szép pirosra festve. Volt pedig a piros tojáshejre karczolva egy csoport pufók Amor, kik egy isteni szerelmes pár mellett szorgoskodnak, ellátva őket néktárral, ambróziával, narghilével, ananászsal, mi egyébbel. Az egész remek egy kis kép volt; finom, eleven, mint egy rézmetszet első levonása.

Az angol szivni kezdte a két első legnagyobb fogát, mi azt jelentette, hogy csodálkozik, aztán kétfelé simította pofaszakálát s megfedkezve idejövetele czéljáról, rámutatva a tojásra, így szólt.

— Eladó?
— Dohogy. Tréfás meglepetésnek készült.

biztosítandó s ebből folyólag a legfőbb ítélőszéknel nem csak cseh és lengyel tanács alkításáról, a végzéseknél és ítéleteknél cseh és lengyel nyelven való kiadásról kell gondolkodni, hanem a ruthenek, szlovenek, igényeit is hasonlóképen kell kielégíteni.

A horvát tartománygyűlés újabb hírek szerint nem áprilisban, hanem csak májusban ül össze. A tartománygyűlés ez az ülészaka mintegy két hétig fog tartani.

Külföld.

A bukaresti zavargások, melyeknek bátran lehet zendülés nevet is adni, szerdán ismétlődtek. Bukaresti hírek szerint a tüntetés czélja az volt, hogy a képviselőház többségét megfélemlítse, s a kormánytól való elszakadásra bírja. — Minden jel azonban arra való, hogy a mozgalomnak sokal messzebb menő czéljai voltak, s Románia egész belső állami rendjének felforgatására irányultak. Bratiano megbuktatása volt ugyan a jelszó, de Bratiano alatt tulajdonképen Károly királyt, a miniszterium alatt a Hohenzollern uralmat értették. Az orosz-román párt etüntetésekkel akarta Károly király berlini és bécsi látogatását ellensúlyozni s az orosz érdeket érvényre emelni.

Az a körülmény hogy Hitrovó, a bulkaresti orosz követ, a tüntető ellenzékieszközbe állott az utcai zavargások alatt s ezek lefolyásáról magát informáltatta ezt a gyanus urat, még gyanusabbá teszi. De mint Bulgáriában felsült februárban úgy vallott kudarcot most is. Az orosz-oláh ellenzék iüzelmek teljesse meghiusultak s még az a czél sincs elérve, hogy a mérsékelt elemeket megfélemlítsék. Sőt ellenkezőleg a legutóbbi események csak arra vezettek, hogy a képviselőház többsége még szorosabban csatlakozzék Bratianohoz.

A szerdai zavargás azzal vette kezdetét, hogy az „Epoca“ cz. szennylap kiadóhivatalában a kamara és szenatus ellenzék összes tagjainak aláírásával ellátott ígató felhívásokat osztottak szét; ezután az ellenzék vezérek pár száz főnyi tömeggel a kamara elé vonultak, a hol 20 főből álló őrség vissza akarta őket tartani. A vezetők közül többen revolverrel lövöldözni kezdtek s Pili-

— Minden lehet eladó. Én megveszem. Csináljon mást.

Lajos ur, ki különösen sem állhata ki ezt a hosszú képű fesszes angolt, boszankodni kezdett.

— Sajnálom uram, de . . .

— Adok tíz fontot.

— Hiszen ön egész tojáspiacot vehet azért a pénzért. Ez az egy azonban nem eladó.

— Adok száz fontot.

Az angol hátradott egy hintás széken, felhuzta térdeit s kezeivel átfogta azokat egy elszánt, kitaró licitáns szemével nézett a tojásra.

A piktor pedig szinte vörös lett a haragtól s nagy kedve lett volna John urat hintászekéstől együtt felfordítani.

— Ismétlem uram, ez a tárgy meglepetésnek készült, tehát semmi áron nem eladó. Ha ön mindénáron venni akar tölem valamit menjen el a párisi Salonba, ott van egy tuczat eladó képem.

Az angol látta, hogy hiába licitál most már csak annyit akart tudni — hamis mosolyra huzva hatalmas száját — hogy kinek készült a meglepetés. Lajos urat e hidegvérű tolokodás lefégyverezte. Hogy lerazza nyakáról a kíváncsi brittet megmondta, hogy a tojás husvét, s az ajándék az özvegynek készült. Sir John erre fölkel s nagyméltósággal távozott.

I.

Délután Sir John egy negyedórát sé tált az udvaron az özvegy ablaka alatt ki varóasztalánál ült s dohányzacskót himzett. A britt keményen fixrozni kezdte a szép asszonyt, illedelmesen kivéve mindannyiszor fogai közül a havannát.

Fél óra mulva angolunk ott nyujtogatta hosszú lábait az özvegy szalonjában s dühösen kurizált, negyedóránként szólva egy szót.

Szombaton délelőtt ismét ott ült az angol a nőcskével szemben, vajszin-keztűis s

zesen képviselő golyója eltalálta a bejártnál álló kamarai szolgát. Egy másik golyó Joposescu képviselő nyakát surulta. Az ajtónálló halva rogyott össze.

Mig az elnök a kormánytól csapatokat kért s előhivatta az államügyészt s egy vizsgáló bírót, az ellenzék tagjai szónoklatokkal, revolverlövészekkel, ködöbálásokkal zendülésre iparkodtak birni a népet. Ez azonban nyugodt maradt. Konstatalva lett, hogy a lövések a kamarai tagokra voltak irányitva Több izgatott és hirlapírórt olfogtak.

Boulanger a nyugalmazott tábornok megszólalt szerdán és mint a jövő „dictatorához“ illik, proclamatiót intéz a 45,000 választókhöz, akik vasárnap részavaztak. Boulanger mindenekelőtt bemutatja magát, mint „revanche-generalis“-t aki az ország integritásának visszaállítását ismeri czéljánál. És amiért a kormány erre nem törekszik, keményen megtámadja, tehetetlenséggel vádolja s viszszautasítja fölháborodócsal azokat a rágalmakat, melyekkel őt a kormány és emberei elhalmozzák. Ö republiканus katona, a ki mindig csak hazája megmenetlését s védelmét tartja szem előtt — de egyelőre a mentés és a védelem munkáját nem kezdi meg és lemond nagylelkűen a laoni mandátumról. Ezt annál könnyebben teheti, mert ezt a mandátumot sem meg nem kapta, sem meg nem kaphatja, miután a választás napján még nem volt választható s így a reá adott szavazatok sem érvényesek. A pótválasztás tehát Doumet és Jacquemart között fog lefolyni s Boulanger teljesen kiesik a játékból.

A helyzet Bulgáriában és a szultán. A „Freundenblatt“ nak a következőket írják Sophiá-hól: A katonai készülődések Bulgáriában tovább folynak. A löszer szétosztása az ország különböző részeire, a várművek építése, Burgos, Várna és a török határ más fontos pontjának a közelében szintén folyamatban van. A bolgár kormány a török jegyzéket válasz nélkül hagyta és a konstantinápolyi sajtó szintén nem szól semmit a hallgatáshoz. Nelidoff orosz nagykövet sürgetett ugyan választ a portánál a bolgár ügyekre vonatkozólag, de azt válaszolták neki, hogy a szultán sokkal jobban meg van illetődve Vilmos császár halála fölött, semhogy figyelmét a kérdés felé fordíthatná. Erre Nelidoff ur kijelentette, hogy ő csak saját nézetét mondotta el, nem pedig kormánya óhaj-

kezet térdein, szemeit az özvegy tele arczán nyugtatva. Ma még tüzezebben folyt az udvarlás: Sir John minden öt perczben megszólalt.

Délután talpig feketében, egy lord mayor ünnepélyességével állított be a föld szinten: az ismét Sir John volt. Ezuttal nem udvarolt, hanem beszédet tartott. Előrebocsátva társadalmi állásának vagyoni helyzetét s egyéniségének általános rajzát, áttért a velszi őskastélyra, melynek terteiben rég nem lógogott a kandalló tüze. Pedig, folytatta, a tüzhely az, a mi az angolt angollá teszi; e nélkül a britt csak egy hánytvetett turista. A szép beszédnek, mely az alsóházban nagy hatást tett volna az volt a vége, hogy ő Sir John Clinch, nem akar többé Baderkerrel kezében bolyongani, keres egy kis kezét, mely visszavezesse őt a Clinchek tüzhelyéhez és ezennel van szerencséje a lady kezét tisztelettel megkérni.

Az özvegy csaknem sóbálványává lett. Zaverában alig tudta kimondani, hogy ő nagyrabecsüli Sir John-t; az ajánlat váratlan és meglepő rá nézve, azt hiszi ő nem adott rá okot, és végül, zavara tetőpontján időt kért a gondolkodásra.

Mikor az angol visszavonult, az asszonyka egy tükör elé szaladt; látta, hogy szép és hogy piros, mint a rózsza. Nevetett ezen a bolondos angolon; de jól esett húságának az a rohamos hódítás. Mikor aztán észbe juttott hogy John uram harmincezer font sterling évi jövedelmet emlegetett: elkomorlyodott. De hát Lajos! Erre a névre még nagyobb lett komolysága. Istenem, hát mit tudom én, mi vagyok én annak a Lajosnak, mikor nem szól egy szót se. Hiszen én csak nem kezdehetem . . .

Az özvegy egyetmást igazított magán, leghamisabb mosolyból rendezett néhány próbát s azzal, előbb toppantva egyet lábával, fölment az emeletre s bekopogtatott a sógorhoz.

Ez, a nő beléptekor, alig tudta meg

tását. — Stojanov Zakariás „A szabadság” című lapjában lelkesült szavakkal sürgeti, hogy a hadseregben az orosz vezényszót a bolgárral váltsák föl. E javaslat támogatására azt hozzák föl, hogy a bolgár katonáig érte az orosz nyelvet, az orosz tisztekre többé amny sem lehet számítani s ezért az orosz vezényszó teljesen felesleges.

Az olaszok Afrikában. Végre megnyugtató hírek érkeznek Afrikából Rómába. Az a furcsa háború, mely Masszovah környékén november óta folyik s melylyel az ellentelkeket egyetlen egy ízben sem ütözték meg végéig közeledik. A negus, ki a napokban seregével újra az olasz határokig nyomult előre s támadását teljes bizonyossá vették, ismét meggondolta a dolgot. Sőt ezuttal nemcsak vitézül meg hátrált, hanem a Rómából elterjedt hírek szerint, egyenesen békejavaslatokat tett. Ha e hír igaz, akkor a béke megkötése nagyon valószínű.

Napi hírek.

— **Segélyt a szerencsétleneknek!** Ismét Debreczen város nemes szívi közönségéhez fordulunk. Ehhez az áldott jó közönséghez, mely szívét mindig először nyitja meg igaz emberbaráti érzülettel s kezét jöttveleg nyújtja ki, hol sebeket kell gyógyítani, köny nyeket feltérteni, éhséget enyhíteni s a nyomort kevesbbiteni. A megáradt folyók áttörték a gátakat s elöntötték a magyar vidékek gazdagon termő szántóföldjeit, melyek most tengerre változtak; betörték a háztűzhelyekhez, melyek összeomlottak a szegény ember feje fölé. A romlás rettenetes. A kár óriási. A nyomor szivszaggató és kétségbejítő. Szomszédaink is mélyen sulytva vannak. A szerencsétlenségéből, pusztulásból nekik is bőven kijutott. A segélyezés, melyre a lakás és élelem hiányában annyi ezer szegény ember rá van szorulva, sokat enyhíteni e nyomorúságból; s minél gyorsabban jön e segélyezés, annál többet használhat. Lapunkhoz már eddig is, a veszély és pusztulás első megdöbbentő hírére, tekintélyes összeg gyűlt össze az árvíz károsultak javára, a nélkül hogy a magunk részéről felhívást tettünk volna közre. De most inlittatva érezzük magunkat, hogy rovatot nyissunk az adakozásoknak, a nagyérdemű közönség tetszésére és belátására hagyván, hogy adományait melyik vidék árvíz károsultjainak juttassuk el. — Egy nemes szívi főrangú nőnek lapunkhoz intézett levele készített bennünket erre, mely igen meleg hangon hív föl bennünket, hogy ne késünk azt a felszólítást intézni a közönséghez, mely a mult évben is olyan tekintélyes összeget eredményezett a tüzkárosultaknak. — **Gr. Kornis Zsigmondné** ő méltósága leveléhez, mert ő írta e szép levelet 15 frt. volt csatolva, 5 a saját és 10 frt. nővére **Graeff György** bárónő részéről a szabócska zempléni megyei árvíz károsultak javára.

hirtelen nadrágja zsebébe eszattatni a vésett tojást. Az asszonyka adta a nagyon komolyt s nagy himezés-hámózás, szemlesütés, ruhadorrendezés közt előadta az angol ajánlatát — azzal végezve, hogy

— Edes sógor adjon most már tanácsot nekem.

Az edes sógor megrázta oroszlanörényét az ablakhoz sétált, meg vissza, ktsé meghalványodott s megpróbált mosolyogni, de biz az nagyon savanyun ütött ki.

— Edes sógorasszony, ily kényes kérdésekben nem jó tanácsot adni; kérje azt önmagától.

Az özvegy nem hagyott neki békét; tovább taggatta, mitől a pemzli-hús egyre igazottabb lett s végül kijelentette, hogy bocsánatot kér, de neki delóta fejszaggatása van s meg kell halnia, ha egy sétat nem tesz a szabadban.

A nőcske felhuzta piezi ajkait s durezásan távozott.

Lajos ur pedig fogta a gravírozott tojást s azzal a felkiáltással; „az is bolond, a ki asszonyban bizik,” úgy teremtette a falhoz a meglepetést, hogy annak sárgája a falon maradt, többi része pedig szerte hullott.

Sir John komoly alakja e pillanatban jelent meg a küszöbön, egy darabig úgy állott ott, mint a kőszobor, látva tönkre tett remekmű romjait s aztán bevágta az ajtót.

Este az angol elült és soha többé ez életben nem volt látható Gyopárháton. Az özvegy számára a következő levelet hagyta hátra!

„Ny lady! Egész életemben soha nem hazudtam. Családunk jelszava: igazság és kitartás. Igaz leszek. Nagyrabesülöm önt, asszonyom, de ki kell jelentenem, én soha nem mertem volna megkérni az ön kezét, ha egy szenvedély, mely korlátlanul uralkodik felettem nem sarkal e tetterre. Sógora, ki egyike a legderekabb gentlemaneknek, bár előzékenység dolgában némi utánpótlómi valója van: egy remekművet készített. Becsülemre, soha nem láttam szebb, tökéletesebb metszést, a hollandiakat sem véve ki. Birása

E nemes példa bizonyára buzdítólag fog hatni s a debreczeni közönség ezuttal is segíteni fog adományaival a szerencsétlenek segélyezésére. Az adományokat nyilvánosan nyugtázzuk s minél előbb eljuttatjuk illő helyére.

Eddig adakoztak lapunknál:

A s z a t m á r v á r o s a r v i z k á r o s u l t a k n a k :	
Szikszay József ur	50 frt.
Komlóssy Dezső ur	5 „
Összesen 55 „	

A b é k é s e s a b a i a k n a k :

Szikszay József ur	50 frt.
------------------------------	---------

A s z a b o l c s z e m p l é n m e g y e i k e z e k :

Graeff György báróné	10 frt.
gr. Kornis Zsigmondné	5 „

— **A „Debr. Ellenőr”** mai szépirodalmi melléklete a következő érdekes közleményeket tartalmazza: 1. „Nagyszombat éjszakáján” (költemény) Szabolcska Mihálytól. 2. „Husvétü babona” (igaz történet) Teleki Sándortól. 3. Románéz (költemény) Mátyra Lajostól; 4. „Rajzok a mi huszárságunk történetéből” Milánovits Simon főhadnagytól; 5. „Római vér” (rajz vége.)

— **Teleki Sándor** a kitünő író mint értesülünk kedden ismét hozánk érkezik Debreczenbe. Lapunk mai számában szellemes tárazát közlünk az örömmel várt kedves vendégtől.

— **Nagyheti és hnsvétü ájtatosságok.** A helybeli róm. kath. templomban, tegnap 9 órakor Szakszó Rezső kispóstelebanus segédlettel tartotta meg a nagypénteki gyász, isteni tisztelget; megnyitotta a sz. sírt melyhez tegnap és ma százával zarándokoltak el a jámbor ájtatoskodók. Mire után Erdélyi Lajos segédlelkész tartotta a sz. beszédet, megrázó színekkel festé a nagy tragédiát, mely XIX. századdal előzött a Gólgota ormain lejátszódtott és szépen ecsetelte a Megváltó halálából az emberiségre hármas áldásokat. E prédikációjával fejezte be nagyböjti beszéd-cyclusát melynek tárgyát az Üdvözítő képezte. — Nagyszombaton d. u. 5 órakor lesz a feláradási ünnepély fényes segédlettel. A kórment a szt. anna utcai alét megkerüli, melyre egy díszörög és a 39. gyalogezred zenekara is kivonul. — Husvét vasárnapján 6 órakor Maróczy János p. ü. titkár vezetése alatt zenés szentmise tartatik, melyen Szakszó Rezső ur pontifical s ügyen ő tartja a szent beszédet is. Husvét másodnapján Kovács Endre kegyesrendi atya mondja a sz. misét. Szabó Sándor segédlelkész ur pedig prédikál.

— **Istenítisztelet.** Holnap, husvét vasárnapján délelőtt 9 órakor a rom. cath. templomban szent mise tartatik. Az ének részeket Mándokyáné, Knbayné, Csapó Etel kisasszony éneklék Maróczy János ur vezetése mellett. A quartettet a fentiekkel együtt Boros, Kovács A. tanár, Pápay urak éneklék. A zene kíséretet a 39-ik ezred zenekara teljesíti.

— **Tisza Eszlár segély kiáltása.** A árvíz által sújtott Tisza Eszláron árvíz károsultakat

életszükséglet volt rám néve. Ön nem ismeri mi az: egy ritkasággal szünetelt Sógora megtagadja tőlem, mert önnek szánta. Megfogadtam, hogy mégis enyém lesz s min tan egy Sir John Clinch, Welsből, nem lohat: nem volt hátra más, mint az ön révén szerezni azt meg. Ugy közelittem önt meg, mint gentleman, nem mint üzletember, meg lévén győződve, hogy így is jó vásárt csinálók. Sógora, ki derék gentleman, de kis sé eszelős, megemlítette a remekművet . . . Asszonyom, érzem, hogy e nélkül lehetetlen számomra a boldogság, még oly tökéletes lény körében sem aminő ön. Mi nem látjuk többé egymást, asszonyom. Bocsánatot és felelős. —

Sir John Clinch.
Az özvegynek az egész Sir John Clinch. ből csak a két nagy pofaszakáll jutott eszébe. Ah — ha most belemarkolhatna azokba az ő rózsás ujjacskáival, mik göresösen gyűrtek össze a levelet.

Ekkor lép be Lajos ur, kezében koczkás utazó sapka, vállán plaid, oldalán szivar és távesőtok.

— Ön is utazik? kiáltott föl az asszonyka.

— Én? Igen. És még ki?

— Mintha nem tudná! Ki más mint Sir John Clinch, az én angolom. Hol jár az már!

— De hiszen Clinch ur és ön között . . .

Az asszonyka elpirul, — és pedig igazán és mig a fejcsékesbe szaladt vér visszafutott szívébe, az alatt gondolt valamit.

— Én akkor nem mondtam önnek igazat . . .

— Tehát az angol fellépése? . . .

— Mese volt.

— Mese? Es mig ön mesélt, én való sággal szenvedtem.

— Igazán? de hát miért?

— Mert szeretem.

Es azon vették észre magukat, hogy nagyon nehezen tudnak kibontakozni egymás öleléséből, mert régen kisütötték márt azt a természetűdösök, hogy nagy a tapadás az erősen hevülő testek között. . . .

segélyző bizottság alakult, mely adakozásra felhívást intéz a magyar községhez. E felhívás szerint Tisza Eszlár közönség lakosait a f. hó 23-án éjjel bekövetkezett gátszakadás folytán, az utóbbi évtizedek alatt már negyedikben tette a Tisza fékevesztett áradata hajléktalanokká. — A lakosok közül mintegy 7—800-an lettek hajlékaiktól és életmüktől megfosztva; a nagy közönséghez fordul tehát a bizottság, hogy a gyakori csapások terhe alatt különben is kimerült s most végsőre jutott lakosokat, — jelen kétségbejítő helyzetükben segélyezzék. A felhívást Láposy János reform. lelkész, mint a segélyező bizottság elnöke s Oldall Jenő római cath. lelkész, mint a segélyező bizottság jegyzője írták alá.

— **Zene.** Holnap és holnapután az ünnepnapokon délutánként 4 órától kezdve az „Európa” kávéházban zene lesz. Első nap Rác Károly, második nap a Magyarok zenekara játszik.

— **A debreczeni kereskedések Nagypénteken.** Nagypénteken a reformátusok ezen egyik legnagyobb ünnepén meghozták azokkal néztük hogy alig néhány üzet, mindössze 8 tartotta meg ezen ünnepet. Hogyha Anglia jeles kereskedelmi kára keresztül tudta vinni azon törvényt, melynek alapján minden ünnepet vallás különbség nélkül meg kell tartania az üzlet világnak, — még csak vasuti vonatot sem indítanak el ünnepen — sőt Budapestén az intelligensabb üzletágak közmegegyezésével már évek óta nem nyitnak ki ünnep és vasárnap april elejétől — szeptember közepéig, tehát összesen 32 napon által (egy hónapnál tovább) élvezik az üzlet emberek a szabadságot — miért ne lehetne nálunk a reformátusok ezen metropoliszában ezen négy főünnepet megtartani? (Beküldetett).

— **Uj vasuti állomás.** A miskolczi debreczeni vonalon Tokaj és Királytelek állomások közt fekvő, eddig csak a személy- és podgyászforgalomra berendezett „Rakamaz” megállóhely f. év márczius hó 15-én, mint hasonló állomás a kocsirakományi teherárú forgalom számára is megnyitották. Az ez állomáson fel- és leadásra kerülő kocsirakományi teherárú küldeményekre néve a m. kir. államvasutak vonalain érvényes szállítási határozmányok és díjszabások mérvadó az azon megszorítással azonban, hogy az árúk a rakhelyek igénybe vétele nélkül, a felek által közvetlenül a vasuti kocsiba illetve kocsiból rakandók be vagy ki. A szükséges kocsik 24 órával előbb irásban rendelendők meg.

— **Felvétel.** Egy helybeli szivartörszébe egy jó házból való szolid leány keresztetik. Ajánlatok Kätz Jakabhoz (Teleki utca sarkán) intézendők.

— **Villámás és menydörgés.** Tegnap este 10 óra tájban elborult az ég. Komor sötét takaró fedte be s nem ragyogott a hold sem csillagok nem mesolyogtak egy-egy kedvesét város szerető türelmetlenkedésén. Egyszer csak nagyot villámlik, olyat minőhöz szem csak nyári éjszakákon van szokva s reá hatalmas menydörgés következett, mely megfélemlítette a gyengébb idegzetűeket s megrázta a terhes felegeket, úgy hogy menten megeredt az eső s olyan futózápor áztatta meg a várost, mely egy forró nyári délutának is becsületére vált volna. Debreczenben ez volt

Mikor aztán Lajos ur ismét beszélésre használhatta száját, azt kérdezte a sógorától, hogy miért kellett az angolnak belekerülni az ő szerelmük cseréjébe?

— Hogy megszólaltassam magát? Erti maga csunya néma ember?

III.

Két hó múlva Lajos ur leköltözött a „Griff” első emeletéről a földszintre s a „sógorasszony” ből „lelkem édes” lett. — Nem sokára aztán Páris felé vitte őket a villám vonat s a gyopárháti asszonyka párisnővé lett, mi először és bizonyára utóljára történt meg gyopárháti hölgygyel.

Csak egy hiányzott a menyecske holdagságából; nem tudása annak, hogy hát micsoda remekmű volt az, melyért az angol megkérte kezét s utóbb lemondott róla. Ah ez a rejtély mennyire bántotta Éva leányát. A véletlen segélyére jött. Egy londoni lap Sir John Clinch „különleges” muzeumáról cikkezett Lajos ur olvasván e cikket, felkiáltott:

— Lám, ha megegyezünk az angolunkkal, most én is képviselve vagyok a Clinch-muzeumba.

— Hogyan, édesem?

— Elmondom. Eddig elhallgattam, hogy milyen bolond, heves ember voltam én anno Gyopárhát. Meg akartam lepni magát valami csinos husvétüi prezentel. John ur beleholondult, licizált rá, nem adtam. Végre is nem lett senkié.

— Micsoda meglepetés volt az és mi történt vele? kérdé a menyecske izgatottan.

— Az, kedvesem, egy szépen kikarozott husvétü piros tojás volt és általam sajátkezüleg a falhoz vágatott — egy hamis száj kegyetlen meséje miatt.

A menyecske hangosan felkaezgott, hátravetette magát ülőhelyében s két kezét arezára tapasztá, mert elpirult a szégyentől, hogy őt egy tojásért akarta . . .

— Oh, az a bolond angol!

az idén az első villámás és menydörgés; ezért érdemes ezt az újságban is megemlíteni.

— **Eljegyzés.** Schwarz Zsigmond eljegyezte özv. Silberstein Farkasné kedves leányát Rózát.

— **Tűzvérszek.** Mintha csak Isten sújtól keze nehezednék szegény magyar hazánkra, Rettenetes elemi csapások érik városainkat és községeinket. Viz és tűz egyformán dúl és pusztít. Mintha versenyre kelne fékezhetetlenül és telhetetlenül ez a két elem egymással, melyik tud több martalékot szerezni a magyar ember mult évi vagyonából. A csütörtöki óriási szelvényharban, ép úgy, mint a május hatodikán Eperjes és Nagy Károly, két virágzó városunk — lett a tűzvész által kisebb nagyobb részben elpusztítva. Most igaz, hogy a tűzvész sem Csabán, sem Nagy-Kikindán nem öltött épen olyan nagy méretet, mint a mult évben Eperjesen és Nagy-Károlyban, — hanem a csapás nem kevésbé sújtól, ha meggondoljuk, hogy kevéssel az előtt mindkét város határát az árvíz elöntötte, különösen pedig óriási károkat szenvedett Csaba melynek termékeny szántóföldjei, virító tanyái víz alá jutottak, vetései megsemmisültek s 100,000 forintot költött néhány nap alatt védekezésére s alig hogy megtudott menekülni a borzasztó hullámsirtól.

Nagy-Kikindán csütörtökön délelben támadt a tűz, úgy hogy egy kenyérsütő kemencéből az égo pernyét kivittek az udvarra s ez a szél elkapta. A tűz oly rohamosan terjedt, hogy egy óra alatt kilenc utcában összesen háromszáz épület égett le, ezek közt százötven lakóház. — A házak nagyjából szegény svábok és szerbek tulajdonát képezték. Nagy volt a víz hiánya, de az orkányszerű szélvészben mentésről különben sem lehetett szó. Legnagyobb baj volt, hogy a telkek tele voltak széná és szalmaboglyákkal, melyek nagyon jó tápot adtak a lángoknak. Az intelligencia-Dus Sándor járásbíróval, nagy buzgalom tejtett ki az oltásnál, Szegedről, Temesvárról, Zombolyáról, Mokrinból délután tüzoltók érkeztek, kik erőlyesen fogtak az oltáshoz. A tűz kerülete óriási; a szenvedett kár meghaladja a félmilliót. Emberélet nem esett áldozatul, de igen sokan súlyos égési sebeket szenvedtek. A leégett lakházak száma a hivatalos megállapítás szerint 230. A tüzet, éjjelre a szél megesedesevén, eloltták. —

— **Békés-Csabán** délelőtt 11 órakor orkányszerű szelvényhar közepe títte ki a tűz s rövid idő alatt 19 ház állott lángban. Egyedüli szerencsés az volt a városnak, hogy északkeleti oldalán tört ki a vész, hol nagyobb pusztítást nem vihett véghez, mert tomboló utjának a víz állotta útját. Hanem ez a 19 ház 21 melléképülettel együtt porig leégett. — **Mező-Berényben** is, melyet megelőzőleg szintén árvíz sújtott, nagy károkat okozva, csütörtökön délelben tűz támadt s 38 házat elhamvasztott. — **Somogy-Berenczen** pedig kedden délel nagy tűzvész; erős szélben. Száznál több család lett hajléktalan. Szerencsére emberélet nem esett áldozatul, de több szarvasmarha és sertés égett benn; a népek azon a kis ruhaneműjén kívül, a mit némelyek ki tudtak kapni, semmije nem maradt. Elégett 65—70 lakóház, melyek között voltak olyanok is, a hol három gazda is lakott, elégett továbbá a sok pajtá, takarmány, istálló, sertésöl s nagy mennyiségű épület és tüzfű. A kár meghaladja a százezer forintot. — Tegnapról nagy tűzvész jelentenek a Kulpa folyó melletti **Weinitz** községből is, hol a vár, templom és iskola kivételével, az összes házakat elhamvasztotta a tűz. Az óriási szelvényhar a sziporkákat átvitte a szomszédos Podklynyén és Golek falvakba is, melyek szintén teljesen leégett. Mint a „Nemzet”-nek távirják Csernoviczból, **Szereth** városa is lángokban áll.

Az ártézi kut furásánál már 280 méternyi mélységet értek el, még mindig homokos agyagrétegen.

Öngyilkosságok. Tegnap két öngyilkossági esetet jelentettek be a rendőrségnek; mindkettőt nagypéntekre virradólag követték el az életuntak. s mindketten kötéllel végezték ki magukat. Az egyik Jobbágy Dániel 54 éves, ref. nős, kaposzta gyaluló; a másik Jánosné, ref. 47 éves cigány asszony. Bizony szomorú história.

Halálhöz. Papp István városi számvevői számtiszt kis leánykaja Etelka meghalt. Temetése ma délután 3 órakor ment végbe. Béke lengjen hamvai felett!

— **A nagyerdei gőzfürdő** k a z a n t i s z t i t á s miatt a jövő héten Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Pénteken zárva lesz.

— **Lámosság a bécsi hofburgban.** Mint minden zöld csütörtökön, ma is ünnepélyes módon történt meg a hofburgban a lámósási szertartás. Délelőtt 10 órakor gyülekezett össze a kijelölt helyiségeken a cortége és a templomba menésre sorakozott. A király kíséretében voltak gróf Szécsen udvari főmarsall, Thun és Taxis herceg főlovászmester, a testőrkapitányok és gróf Paar főhadsegéd. Mintán a misének vége volt, a király az uralkodóház tagjaival a belső szobákba vonult. Fél 11-kor vezették az ó-német mezbe öltözött 12 aggastyánt a szertartás-terembe, hol a méltóságok, tábornokok és tisztviselők, a mise után összegyűltek. A mint az öregek a hosszu asztalnál, a bemenettől jobbra, helyeiket elfoglalták, beléptek a terembe a titkos tanácsosok és kamarások, majd a lelkészek, a kik a szertartásnál szerepeltek. A titkos tanácsosok között voltak: gróf Kálnoky, báró Bauer és Kállay közös miniszterek, gr. Taffe osztrák miniszterelnök a bizottság tagjaival, dr. Schmerling, gróf Belcredi, gr. Hochenwart, báró Streit, gróf Kinszky tartományi marsall, Metternich Richard herceg, Eszterházy Pál herceg, Kinszky Ferdinánd herceg stb. Valamivel 11 előtt jelzé botjával gr. Hunyadi Kálmán a király érkezését. A

király előtt jött időző összes főreik által. Most megvendégelés gróf főkönyhansztról eltakból kivitetett. udvari káplán kezdte a lábmöregék közt szpézt tartalmasere te elhagyta fogatokon szállkarczata díszit

Racz Kamos Lajos veZenekeza holntermében fog

Pontius mából feleleve melletti kolostvan: egy ércz Pilátus ítélete. zusra. Ez itél meg Izrael tizeklyéje állított. Csak e s Aquilejában s márványból falán örzött iteltius Pilátus, aki, olyan értelet halált szkodásának tize hónap 25-ik na a mikor Annajai. Pontius praetor bírói s itél, hogy kéthvedjen; minth ismert tanuk 2. hogy ő i 4) csalárd mógt; 5) a temhive által, a Pilátus meghatányak, hogy szegénynek és hogy a Jézus e Rohani, Johan Kapet. Jézus kapun át fog

Dadáná szik, hogy Tözön ik az rétes heyerült volna a reczenbe sem semmiméni ttegnap esti k ikban az ár bizonyos, hog n a n á s i é melyek nagy nak s tanyá hir két old P a k s y K á t e r m a s z e G y u l a a l G y u l a s z k küldött be B tezett leveléb kiküldött lo vizig elő Csütörtökön a országutat, s melynek mind vonult végig, a vizár s az Az ugynevez bősörményi é lességben viz Hortobágyon özőleni s a megye. Az új olyan gát esetén az ár Ezek a gátak gyalog- és ig magassággal mére a Darut egy nyulgát felemelt gátak rend különbe szükség. A c s e n d ö r m esetre pedig be is, az alis Ennek folytán nyi Andor czeni koresoly két legnagyobb gattott ujavró lehet azokra. dítatnak.

Püspök-L végett tegna államvasutak deklét váro szini szemlé tanácsos elnö az értekezlete selte, ki még

Árví

menydörgés; megemlíteni. Elmondja kedves le-

isten szajtoló hazánkra. A városainkat formán dul és megfészelték egymással, zerezni a ma. A csütörtöki mint a május y, két virágzó al kisebb na- igaz, hogy Na gy-K i-an nagy mér sen és Nagy- apás nem uk, hogy ke- arát az ár- riási károkat ékeny szántó- tak, vetési költött ne- s alig hogy hullámsírtól. p támadt a menezéből az s ez a szél erjedt, hogy összesen há őzt százötven szét szegény zették. Nagy zeri szelvész- lehetett szó- lkek tele vol eylek nagyon intelligencia- y buzgalmat Temesvárról, tüzoltók ér- oltáshoz. A kár megha- et nem esett égési sebeket száma a hi- D. A tüzet, oltották. — or orkászéri s rövid idő li szerencséje eleti oldalán ást nem vi- a viz állotta elléképülettel ényben is, sított, nagy tüz támadt y-Berenczén erős szélben. má. Szeren- tal, de több ; a népek nit némelyek radt. Elégett itak olyanok égett továbbá tésél s nagy e meghaladja nagy tüzvést Weinitz község a kivételével, tüz. Az óriási szesdos Pod- dyek szintén nek távirják angokban áll. 280 méternyi mokos agyag-

király előtt jöttek Rudolf trónörökös s a Bécsben időző összes főhercegek, kisérve fődvarmestereik által. Most következett az öregek szokásos megvendéglése. Nemesi apródok, Volkenstein gróf főkönyhameser által vezetve, hordták föl a tálakat, miket a király az öregek elé tett. Rudolf trónörökös és a főhercegek a tálakat az asztalról eltakarították, mire az asztal a terem- ből kivittetett, s a király az evangéliumnak az udvari káplán által való fölolvasása közben meg- kezdte a labmosást. Ennek befejezése után az öregek közt szétosztották az egyenkint 30 ezüst pénzt tartalmazó zacskókat. Ezzel a király s ki- sérete elhagyta a termet, az aggok pedig udvari fogatokon szállítottak haza. A szertartás-terem karzata díszítésvált közönséggel volt tele.

Racz Karoly zenekara holnap este Vilmos Lajos veudéglőjében fog játszani. — Zeneestély. Magyar Kálmán kütinő zenekara holnap este a „Bika“ szálloda ét- termében fog játszani.

Pontius Pilátus itélete. A nagyhét alkal- mából felelevenítik, hogy a karthauziak Nápoly melletti kolostorának páratlan szent ereklyéje van: egy ércztábla s rajta héber nyelven Pontius Pilátus itélete, a mely kereszt halált mond Jé- zusra. Ez itéletet ércztáblákba vésvé küldték meg Izrael tizenkét törzsének s a karthauziak ereklyéje állítólag ezen táblák egyike. Tehát ered- eti. Csak e században, 1820-ban felezték fel. Aquilejában ásták ki sokszoros sírjából, egy fehér márványból faragott ó-kori vázában. Az ércztá- blán örzött itélet így szól: „Itélet, a melyet Pon- tius Pilátus, Alsó-Gallia helytartója mondott ki, olyan értelemben, hogy názareti Jézus ke- reszt halált szenvedjen. A Tiberius Caesar uralkodásának tizenhetedik esztendejében s márczius hónap 25-ik napján. Jeruzsálem szent városában, a mikor Annas és Kalfás voltak a nép főpap- jál. Pontius Pilátus alsó-gallilei helytartó, a praetor bírói székén ülve, Názareti Jézust arra itelt, hogy két rabló közt kereszt-halált szen- vedjen; minthogy a nagyok s a nép köréből való ismert tanúk ezt vallják: 1. hogy Jézus csábító; 2. hogy ő igazító; 3. a törvény ellensége; 4) eszlárd módon Izrael királyának mondja ma- gát; 5) a templomba lépett, követve egy csapat live által, a kik pálmát tartottak kezökben. Pilátus meghagyja Quirinus Coraeinus első kapitány- nak, hogy vezettesse őt a vesztőhelyre s szegénynek és gazdagnak egyaránt megítlja, hogy a Jézus halálát megakadályozzák. A tanúk kik a Jézus elleni itéletet aláírták, ezek; Daniel Rohani, Johannes Zorobabel, Rafael Robani és Kapet. Jézus Jeruzsálem városán át a Streuenei kapu át fog a vesztőhelyre menni.

Arvizveszély Hajdu- megyében. Dadánál és Tisza Löknel, sőt ny lát szik, hogy Tisza Eszlárnál is, még folyvást özönlik az ár Hajdumegye északnyugoti rétes heyeire Legalább arról, hogy siker- rült volna a kiomléseknek elejét venni, De- brecezenbe sem tegnap sem ma nem érkezett semminemű tudósítás. A fővárosi nagy lapok tegnap esti kiadásai az napról kelt távirata- ikban az ár nö ekedéséje entik. Az azonban bizonyos, hogy a roppant víz már előntötte a nánási és bősziorményi réteket, melyek nagy részben szántóföldekül használtat- nak s tanyákkal vannak benépesítve. E hir két oldalról is megerősítést nyer. — Paksy Károly bősziorményi polgármes- ter ma személyesen tudatta ezt Rásó Gyula alispánnal. Másfelől Kovács Gyula szolgabíró ma reggel lovas futárt küldött be B-Ujvárosról. Tegnapról kel- tett leveleiben írja, hogy a Bősziormény felé kiküldött lovas emberek egészen az ár- vizig előre mentek s ezek beszélik, hogy Csütörtökön a víz elérte a bősziorményi polgári országutat, s pénteken reggel ezen országutat, melynek mindkét oldalán széles árok és part vonul végig, több ölyvi szélességben áthágta a vizár s az a bősziorményi rétket vette utját. Az ugynevezett dedóhátí csardától kezdve a bősziorményi és nánási rétkel beláthatatlan szé- lességben víz alatt áll. A bősziorményi utról a Hortobágyon és Kadareson fog a víz lefelé özönlöni s a Kadareson épen Ujváros alá megy. Az újvárosi határon négy olyan gát van, melyeknek átszakítása esetén az ár a községet fogja megtámadni. Ezek a gátak azonban az összes odarendelt egyalog- és igás-közmunka erővel egy félőlnyi magassággal felemeltettek. A község védel- mere a Darutól kezdve, egész ki az ártérig egy nyugat építetett. Ma az összes erő a felemelt gátak erősítésére ki rendeltetett. A rend különben példás; katonaságra nincs szükség. A szolgabíró ur csupán 4 esendőrnek oda küldését kéri. Arra az esetre pedig ha víz betörne a község- be is, az alispáni hivataltól két esolnokot kér. Ennek folytán Rásó Gyula alispán Polo- nyi Andor urat megkérte, hogy a debre- czeni koresolyozó egylet esolnokai közül a két legnagyobbikat küldjönözze oda a szoron gatott újvárosiaknak, kiknek nagy szükségük lehet azokra. A esolnakok még ma utnak in- dítatnak.

Püspök-Ladány és Karczag megvédése végett tegnap a kormányának, a magyar államvasutak igazgatóságának s a két ér- dekelv városnak kiküldött ei hely- szini szemlélt tartottak Mokry min. oszt. tanácsos elnökelete alatt. Hajdumegyét az értekezleten Rásó Gyula alispán képv- selte, ki még csütörtökön táviratilag kérte a

közmunka és közlekedésügyi minisztertől, hogy a fenyegetett Ladány biztonsága tekin- tetéből a p-ladányi karczag vasut vonalnak Ladány alatti hidját engedje meg betömetni. Ezen távirat folytán ült össze azonnal az említett értekezlet, melynek megállapodása az, hogy Ladány alatt két hidnak betömetése en- gedélyeztetik, ha csakugyan szükség lesz reá; ellenben a karczag határon két, a ladányin pedig egy új átérés építetik a vasuti töltés- sen s ezek építése már kezdetét vette.

Büd mellett sikerült a vizet felfogni, min a fővárosi esti lapoknak távirják s több töltés átvágással a rétkere terelni. A víz, melyből — Dadánál hozzávetőleg — 18000 köbméter ömlött ki óránként, csütörtökön éjjel gyors apadásnak indult. Ellenben a Tisza-Eszlár felől jövő s a vasuti állomás mellett elfolyó víz rohamosan árad. A vasuti töltést, hogy a vizet átérsezzék 40 mé- ter hosszúságban átmetsezték. A véggátak még mindig készülnek.

Debreczeni munkások az árviz elleni véde- emnél. Az alsó szabolesi árvizmentesítő tár- sulat tudatja a városi hatósággal, hogy az a 100 munkás, a kiket a mult heten szállított- tak Debreczenből Tokajba a gátak erősítésére, magát kitünően viseli. Mindannyian szorgalma- sak és fegyelmestek. Most a t. luaci gátak- nál dolgoznak, hol a legnagyobb veszély; mert ezek ellenállítását tul a Tiszán 40000 hóidnak árvizmentessége függ. E munkások legnagyobb részben olyanok, kik állandóan a városnál szoktak alkalmazva lenni különféle munkákra.

A debreczeni bőd-szent-mihályi vasut h-ná- nás b-sz. mihályi szakaszát az árviz 5-6 kilométernyi hosszúságban nagyon megrom- gálta; a közlekedést bizonytalan időre már csütörtökön be kellett szüntetni. E vasut üz- letét kezelő magyar államvasutak igazgató- sága megkereste a tulajdonos vasut részvény- társaságot, hogy a helyreállítási munkálatok- hoz a maga részéről képviselőt küldjön ki.

Csegén a csütörtöki óriási szelvészben a gátak sikeresen ellenállottak az épen nekik verődő hatalmas hullámoknak. A lakosság erősítése a töltés eszám- lásokát és átázásokat mindenütt ellensúlyozta. Ferenczy Elek főszolgabíró nagy erély- vel vezeti az élet halál küzdelmet.

T-Füred, Poroszló, Szonok szintén veszélyben forognak. Sőt Czegléd és Adony is komolyan fenyegetve vannak. A védekezés ugy ezen a helyeken mint a tör- ökszentmiklósi és fegyverne- ki gátaknál nagy erővel folyik. Poroszló-T. Füred között a 60000 frtnyi költséggel épült utat a víz összerongálta. Lőrinczfalva elvan öntve, a lakosság a hidvégi tan- yára menekült. Füred körül több ezer hold föld viz alá jutott.

Karczag külterületének védelmét feladta helyett teljes erejéből magának a városnak védelmére szorítkozik.

Büd. Szent Mihályon a mentési munkála- tokat Szaboles megye alispánja vezeti. T. Lökön, hol újabb hírek szerint, csak 10 ház van szárazon, két főszolgabíró, Eszláron szolgabíró, Dobon szolga- bíró megbízott, Taktaközön alispáni kiküldött működik. — A belügy- miniszter segélyezésre pénzt utalványozott. Gr. Dessewffy Aurél és gr. Andrássy Aladár részt vesznek a mentési munkálatokban.

H-Nánásou harminez B-Szent-Mihályon is harminez, Pozsonyból küldött műszaki ka- тона dolgozik.

Bodrog közön a vizár pusztítása roppant nagy. Számos falu és sok ezer hold föld víz zel van borítva. A nyomor igen nagy.

A Tisza mentéről, Mármaros megyéből is még mindig áradást jelentenek. A víz csak Tokajnál, melynek nagyrésze víz alatt van, apadt, a dadai és t-löki kiöntés követ kezében.

A Tisza rettentő pusztításai nyomán a sujt- ott vidékekről felhangzik a segélyért esdó szó. A Szamosközön 39 község határa uszott el, tiz napon keresztül minden közlekedés meg- szűnt és a Szamosköz töb községe közt közle- kedés megszűnt és a Szamosköz töb községeinek, különösen Géberjén községnek csaknem minden lakóháza és melléképületei. Kis-Ar községben hasonló számos, Fehér-Gyarmaton a szegényebb sorsu lakosok minden épületei, 150 lakóház dül- ledek naponként romba. Most Dienes Lajos fehér- gyarmati szolgabíró meleghangy felszólítást intéz az ország lakosságához, melyben felszólítja, hogy a Szamosköz munkás és szorgalmas népének két- ségbeejtő helyzetét adományokkal enyhítse. Az adományok a szamosközi járás főszolga- bírói hivatalához Fehér-Gyarmatra küldendők.

Nagy árvizek pusztítanak Német országban is, hol a Visztula és Elbe öntöttek ki. Több falut és várost, és több négyszögmérföldnyi területet elborított a vizár.

Hogyan áll be az alvás? Aa alvás magyarázatára írott elméletek egygyel szaporodtak. A régebb elméletek elő- szeretettel fordulnak a rendkívüli tünetények felé s figyelmüket főként a somnambulismus, a hypnotismus stb. ragadta meg.

E munkálatoknak külön irodalma kép- ződött ki, tele érdekes tényekkel s híján megállható követeléseknek. Pedig éppen az alvásról s elméletéről lehet elmondani, hogy az igazság sokkal meglepőbb, mint a fictio.

Az alvást így lehetne meghatározni: a különböző idegközpontok működésének több- kevesebb megszüntése. Ez állapot mindegyik foka egy külön idegrendszer működése felfüg- gesztésének felel meg. Mikor a legmagasabb fok el van érve, akkor csak az állati s bizo- nyos tekintetben a tenyésztés működik. E fo- kn, az alvás, ha az illető egyén egészséges nem tart soká. Bizonyos idő múlva az ideg- rendszerek visszatérnek munkájukhoz, míg vé- gül a külbnyomások a felébredést előidézik.

Az agy szintegy, mint minden szervezet a visszatérő nyugalom törvénye alatt áll. Működése közben elérkezik a perez, mikor az agy sejtei megtagadják működésüket; az emberen minden phisikai és értelmi munkától vonakodó kábultság vesz erőt; a vér kisebb mértékben hat az agyra s előáll nem mint ok, de mint következmény, a nyugalom ál- lapota.

E folyamat nevezetes ténye, hogy az idegrendszereket nem egyszerűen s nem egyenlő erővel éri el a kábultság. Legelsőbbben az önkéntes mozgás középpontjai zsiabbadnak el, mint ez a szempillák önkénytelen lecsukó- dásán, a bolyngatáson tapasztalható. — Az egész test, a nehézség törvénye alatt nyuga- lomra vágyik, az érzékek átveszik, noha nem egyszerre, a fáradtságot. Elsőben a szem tér nyugalomra; a hallás és a szaglás tovább működik, — sőt a legmelyebb álomban sem tumpulnak el egészen.

Mindenki tudja, hogy a legkisebb szo- kottan zaj, vagy a szokott zaj hirtelen meg- szűnése felkelti az alvót. Arra is van példa, hogy a dohány szaga ébresztett fel valakit, a kinek szobájába tolvaj nesztelenül hatolt, de magával dohány-illatot vitt.

E tünetényeknél az az oka, hogy a hallás és szaglás nincsenek akként elzárva a külvilágtól, mint a szem, melyet a szempilla elzár.

Hogy az alvás nyugodt legyen a szer- vezetben meg kell lenni az összhangnak, hogy ugy mondjuk, mindegyiknek kívánni kell a nyugalmat.

Legyen bármelyikük rendellenes álla- potban, az alvás nem jó létre.

Mindenkinek van tudomása például a gondoktól terhelt vagy egyszerűen a fázó láb gátló befolyásáról az alvásrá.

S z i n h á z. Vizvári Gyula a nemzeti színház kütinő művésze csütörtökön este bucsuzott el közönsé- günkől. Ez alkalomból Gabányi mulattató vig- játéka a „Kókai ház“ került színpa. A vendég művész Kókai Tamást játszta az ő páratlan humorával. Hogy a színház csak ugy regett a folytonos kacagástól, azt mondanunk is felesleges. Gabányi mulattató vigjátéka ezuttal természet-esen még az eddigi előadásoknál is közvetlenebb hatást keltett, s ez bizonynyal Vizváriak kö- zönszöhet.

Kaczér Nina a nemzeti színház volt tagja, szintársulatunk új naivája és Péchy Kálmán már megérkeztek városunkba, s a jövő hét folyamán fellépnek. — Ugyancsak a jövő héten mutatja be magát Kopácsy Kisasszony új énekeső is.

Csige Lajos jóhírű népszínműénekes, város- sunk szülötte, itthon időzése alkalmából holnap- hoz egy hétre mint vendég fog fellépni szinpa- dunkon a „Sárga csikó“ban.

Margo Czéfia szintársulatunk kedvelt pri- madonája, mint örömmel értesülünk, már felgy- gyult betegségéből s vasárnap este hazaér- kezik. A közönség tehát már a napokban élvezni fogja kedvenceze viszontlátását.

Vasárnap bérletészünetben E L Ö S Z Ö R CZIFRA ZSUZSI lakodalma.

Népszínmű 3 felv. Vidor Páltól. Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: Vértési Arnold.

Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

CHABADA TESTVÉREK

Gyár: Budapest Raktár, VII. Dohány-utca 32. Budapest IV. Szervitátor 8. szám

Telefon-összeköttetés. Van szerencsénk tisztelt vevőinkkel tudatni, miszerint ujonnan berendezett műszaki osztályunkban mindennemű poszta, göngyölő ruhaszokos és bőrönd állványokon kívül Mintapalaczkok fatokjai gyártatást a legtükröletesebb gépezetekkel gőzerőre rendeztük be. Ezenőfogva minden más külföldi gyártmányt tiszta kivitelében felülmutja és legmelegebben ajánlhatjuk bor, cognac és különféle o'aj minták szállítására. Kivánatra szolgálunk árjegyzékkel ugy összes ládáinkról vala- mint mintapalaczk-fatokokról is. Megrendelések közvetlenül gyárunkba VII. Dohány-utca 32. intézendők.

Megérkeztek a legújabb tavaszi női ruhakelmék Kunz József és Társa

1888. évi ápril hó 1-étől mérnökök, építésszek, építőmesterek, építési vál- lalkozóknak, nemkülönb-n építési iparosainknak és gyártulajdonosoknak figyelmébe ajánljuk e „VÁLLALKOZÓK LAPJA“

ezimű szakköznyvt (IX. évfolyam) Posta utalvánnyal legezelszerűben megren- delhető, 8 frtért egész évre, 4 frtért félévre, és 2 frtért negyedévre a kiadóhivatalban: Bu- dapest, IV. molnár-utca 9. sz. (május 1-étől) Kalap-utca 2. szám.

Nagy erdei vendéglő. Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel miszerint husvét első napján, vasárnap délután Racz Károly zenekara köz- reműködése mellett nagyerdei vendéglő üzletemet megnyitom.

Hétfőn, husvét második napján dél- után a Magyar testvérek zenekara fog műlködni.

Tisztelettel VILMOS LAJOS bérlő.

AZ „ISTVÁN“ GÖZMALOM TARSULAT részvényeinek 1887-ik évrőlki osztaléka darabonként 15 frttal a 17-ik számú szelvény átadása mellett f. évi április 3-ától a társulat pénztáránál és a debre- czeni ipar és kereskedelmi bank- nál felvehető. Debreczen, 1888. márcz. 31.

Az igazgatóság.

Tiz forint napi mellékkereset, tőke és koczkázatás (risico) nélkül sors- jegyek részletfizetés melletti eladása által az 1883. XXXI. törvényezikk értelmében. Ajánlatokat el fogad a fővárosi váltóüzlet társaság Adler és társa, Budapest.

CHABADA TESTVÉREK Gyár: Budapest Raktár, VII. Dohány-utca 32. Budapest IV. Szervitátor 8. szám Telefon-összeköttetés. Van szerencsénk tisztelt vevőinkkel tudatni, miszerint ujonnan berendezett műszaki osztályunkban mindennemű poszta, göngyölő ruhaszokos és bőrönd állványokon kívül Mintapalaczkok fatokjai gyártatást a legtükröletesebb gépezetekkel gőzerőre rendeztük be. Ezenőfogva minden más külföldi gyártmányt tiszta kivitelében felülmutja és legmelegebben ajánlhatjuk bor, cognac és különféle o'aj minták szállítására. Kivánatra szolgálunk árjegyzékkel ugy összes ládáinkról vala- mint mintapalaczk-fatokokról is. Megrendelések közvetlenül gyárunkba VII. Dohány-utca 32. intézendők.

Megérkeztek a legújabb tavaszi női ruhakelmék Kunz József és Társa

1888. évi ápril hó 1-étől mérnökök, építésszek, építőmesterek, építési vál- lalkozóknak, nemkülönb-n építési iparosainknak és gyártulajdonosoknak figyelmébe ajánljuk e „VÁLLALKOZÓK LAPJA“

ezimű szakköznyvt (IX. évfolyam) Posta utalvánnyal legezelszerűben megren- delhető, 8 frtért egész évre, 4 frtért félévre, és 2 frtért negyedévre a kiadóhivatalban: Bu- dapest, IV. molnár-utca 9. sz. (május 1-étől) Kalap-utca 2. szám.

Nagy erdei vendéglő. Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel miszerint husvét első napján, vasárnap délután Racz Károly zenekara köz- reműködése mellett nagyerdei vendéglő üzletemet megnyitom.

Hétfőn, husvét második napján dél- után a Magyar testvérek zenekara fog műlködni.

Tisztelettel VILMOS LAJOS bérlő.

AZ „ISTVÁN“ GÖZMALOM TARSULAT részvényeinek 1887-ik évrőlki osztaléka darabonként 15 frttal a 17-ik számú szelvény átadása mellett f. évi április 3-ától a társulat pénztáránál és a debre- czeni ipar és kereskedelmi bank- nál felvehető. Debreczen, 1888. márcz. 31.

Az igazgatóság.

Tiz forint napi mellékkereset, tőke és koczkázatás (risico) nélkül sors- jegyek részletfizetés melletti eladása által az 1883. XXXI. törvényezikk értelmében. Ajánlatokat el fogad a fővárosi váltóüzlet társaság Adler és társa, Budapest.

CHABADA TESTVÉREK Gyár: Budapest Raktár, VII. Dohány-utca 32. Budapest IV. Szervitátor 8. szám Telefon-összeköttetés. Van szerencsénk tisztelt vevőinkkel tudatni, miszerint ujonnan berendezett műszaki osztályunkban mindennemű poszta, göngyölő ruhaszokos és bőrönd állványokon kívül Mintapalaczkok fatokjai gyártatást a legtükröletesebb gépezetekkel gőzerőre rendeztük be. Ezenőfogva minden más külföldi gyártmányt tiszta kivitelében felülmutja és legmelegebben ajánlhatjuk bor, cognac és különféle o'aj minták szállítására. Kivánatra szolgálunk árjegyzékkel ugy összes ládáinkról vala- mint mintapalaczk-fatokokról is. Megrendelések közvetlenül gyárunkba VII. Dohány-utca 32. intézendők.

Gyümölcs fák

a kir. gazdasági tanintézetnél kitűnő növésű és jó gyökerű gyümölcsfák eladó. Megrendelések levélben, vagy szóval a tanintézet igazgatóságánál a városban tehető, honnan kívánatra árjegyzék küldetik.

Köszén-kátrányt

legjobb minőségben
zsindey és deszkatetők
behuzására,

mely által azok tartóssága kétszerte hosszabb, továbbá ezulápok, melyek a földbe ásatnak, kerítések s gazdasági eszközök befestésére, hordókban a 50 egész 200 kiló súlytartalommal; továbbá saját gyártmányu COAKSOT (pirszén) kovácsok és lakatosok részére, ajánlja jutányos ár mellett

a légszeszgyár igazgatósága
DEBRECZENBEN.

Figyelmeztetés!

KATZ HERMAN

főpiacz Csanak ház alatt lévő
férfi és gyermek ruha raktárában
egy férfi öltöny mérték szerint

csinosan kiállítva
18 frttól feljebb.

Ajánlom a t. gazdaközönségnek az általam szerkesztett, a helybeli gazdasági tanintézet gazdaságában kipróbált és minden tekintetben megfelelőnek talált, ismét újonnan alakított kisebb és nagyobb fajta

KÉT BARÁZDÁS EKÉIMET

ugyszinte újonnan javított 3-as és 4-es számú PERGE minta-féle ekéimet és többféle talyigák és boronákat.

Az ekék megrendelhetők és megtekinthetők BAUER és TÁRSA gépesarnokában N.-Péterfia 853. szám alatt és a saját házámnál

Kismester-utca 1134. sz. alatt.

Teljesen berendezett kovácsműhelyemet ajánlom minden a gazdaságban szükségeltető

kovácsmunkák

teljesítésére, két és hárombarázdás ekéknek átalakítására a legjutányosabb árak mellett.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan teljesíttetnek egy évi jótállás mellett. — Cselédek a kezelésre betanítatnak.

Kívánatra minden fajta ekék átalakítását elvállalom.

Szíves megrendeléseket kérve

Teljes tisztelettel

Ujvári György

kovácsmester.

Kiadó bolt és lakás.

A debreczeni 575. sorszámu háznál
Csapó-Meszena utca sarkán

egy bõlthelyiség

a hozzátartozó lakással és raktárral együtt bére kiadó. A feltételek iránt értekezhetni alólírott nál.

SZABÓ ANTAL

üggyvő

Nagy-uj utca 1597.

Kiadó lakások

A Miklós-utczán özv. Deutsch
Jakabné házában

egy utcai uri lak,

mely áll 5 szobából, nagy üvegezett folyosóval, minden hozzátartozóval május elsejétől kezdve kiadó.

Értekezhetni a lakás iránt az ugyanott lakó háziasszonynyal.

Mely cigarettapapir a legjobb?

Ezen minden cigarettázóra nézve nagyon fontos kérdés már a kétségtelenebb módon bebizonyult.

Nem üres reklám, hanem elsőrendű tudományos szemlélyiségek által összehasonlított vegyelmezések alapján a forgalomban előforduló jobb minőségű cigarettapapírok között a „Les dernières Cartouches“

Braunstein Frères gyárától.

Páris, 65. Boulevard Exelmans,

mint jóval könnyebb és legjobb cigarettapapir elismertetett. Mivel ez már többi közt Dr. Pohl tanár által a bécsi vegytani egyetemen, Dr. Liebermann tanár a budai pesti állami vegykerületi állomás főnöke által megállapított 1887. jul. hóban Dr. Soyka Hygiéniai-tanár által a prágai egyetemen egészségügyi szempontból újabb összehasonlító vegyelmezést a lehető legfinessebb eredmény koronázat smennyiben a „Les dernières Cartouches“ cigarettapapir 28-74%-al könnyebb és hogy a dohányfüsthez 28-77%-al kevesebb idegen alkatrészt tartalmaz, mint a többi vegyelmezett papir. VALÓDI csak azon papir, melynek etiquettejé mellékelte rajzhoz hasonló és Braunstein Frères cégét viseli.

A gyár cigarettapapirjainak és cigarettahüvelyinek nagyban elárúsítása végett

Braunstein Frères

saját cég alatt Bécsben, I. k. Schottenring 25 sz. a. raktárt nyitott, továbbá kapható minden nagyobb illyenmű cikket árusító kereskedőknél.

HUBER JÓZSEF

férfi-szabó.

(Üzlethelyiség: Debreczen, a megyeház mellett.)

Van szerencsém a tavaszi idény közeledtével felhívni úgy t. megrendelőim mint a n. é. közönség becses figyelmét

dusan berendezett férfi-ruharaktáromra,

melyet, nem kimélve a nagyban való bevásárlás esetleges koczkatatását, az idei tavaszi és nyári idényre alkalmas minden bel- és külföldi szövetből is akként igyekeztem felszerelni, hogy tekintve a nagyválasztékot, t. megrendelőimnek úgy az olcsóbb, de minden tekintetben kitűnő, mint a drágább s a legfokozottabb igényeket is kielégítő bel- és külföldi divatos szövetekből is úgy helyben, mint a vidékre a legpontosabb, gyors és a munka izlésteljes kiállítását illetőleg is eddig kivívott jó hírnevemhez méltóan eleget tegyek.

Egyszóval: célom az, hogy a fokozódott verseny daczára is szoliditás, olcsóság, a megrendelések eleganciája tekintetében szabászatilag is, semmi kívánni valót hátra nem hagyó öltözékek kiszolgáltatása által magamat szakmámban megelőzni ne engedjem, s az évek hosszú során kiérdemelt pártfogást öregbítsem.

Kiváló tisztelettel

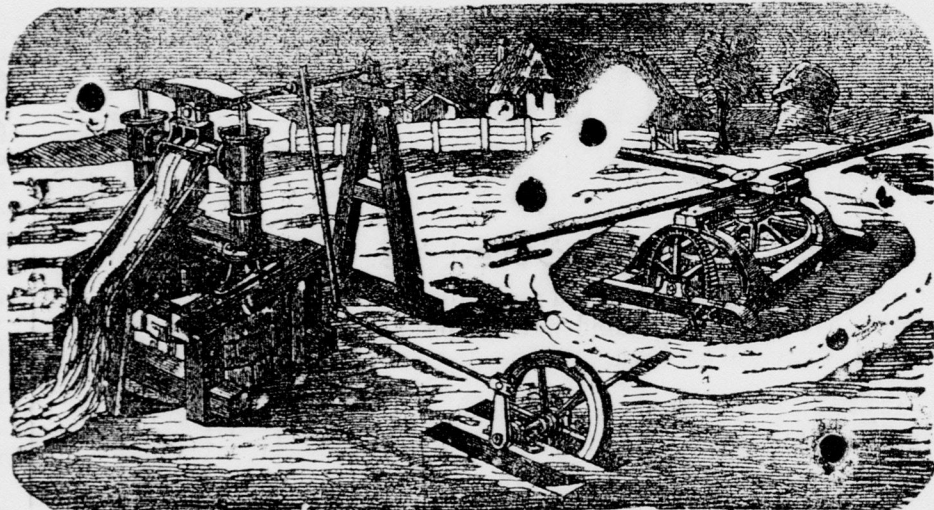
HUBER JÓZSEF.

Alapított 1858-ban.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzoltószerek gyára harang és ércöntődéje

BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCZA 66.

Ajánlja gyártmányát mint magyar különlegességet

kutakban és mindennemű szivattyukban

Elvállal teljes vízvezetékek berendezését városok, földbirtokosok és magánok részére, modern technikai alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik

KÖZ és MAGÁN FÜRDŐK
felszerelésére

szagmentes ürszékerek

felállítására s minden vízművi munka gyors és pontos kivitelére.

Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kívánatra díjmenten küldetnek.

EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYÁR.

Nagyszombat éjszakáján.

Az óra már az éjfélt meghaladta, S még fönt virasztok, némán, hallgatag. Ott kint az ég kétes homályba vész el, Felhő gomolyg át a felhő alatt, Vivődva, mint a lélek gondolatja, Kin kétédes liderecnyomása ül, S míg önmagával száll szörnű tusába, Szárnyára éjek éjje nehezül.

Magam vagyok, kezem fejemre hajtva; Bús tépelődés bántja lelkemet. Szomjuhozom egy csepp vizszalásra És — tengeréből innom nem lehet. Elöttem a szentkőnyv, ez élő vízfej, S fásult közönynyel nézem hajjait, Hajh! ... a mivel meritenem lehetne, Törött kehely csak, szívemben a hit!

Ott álltam én a főpap kapujában, Elnéztem a Golgothán a halált, S a gunykacaj a tömeg ajakáról, Mint mérgezett nyíl: szívemen talált. Magas erénynek hát ez itt a díja? Hát itt örökre ez a képi kísért? Csak a kereszt a mennybe mutatófa? Hiszünk, reménylünk festett semmiért?

S kétségbe esve azokhoz szegődöm, Kik örzik a szent siron a követ, S erősítik szennyes, gögös szavakkal, A kételkedésben ingó szívöket. Fáradt fejem a kőre ott lehajtom ... S míg bámulom a tisztuló eget: Kétségbe vont, csodás varázslatával, A szent hajnal megüti lelkemet!

S érzem, a föld hogy összerog alattam, Mint nagy gyönyör terhe alatt a sziv. Fázó lelkem mélyeséges látomása, Megszégyenítve, imádkozni hív! Kép kel, magasztos, kép után előttem, S mikéntha nagy, mély titkot hallanék: Körülöttem gyözelmi dalba olvad, Ujjongva, a teremtet összeség!

És hull reám csodálatos melegség, Lebüvölően a szívet, velőt ... És arccal ott a földre leborulok, A nyitott sir, a nyitott menny előtt. A fölkelő nap ott talál a porba; Dicsérve Téged, — hosszan, végtelen, — Kie a halál és kie az élet — Én jó atyám, én édes Istenem!

Szabolcska Mihály.

Husvétii babona.

Igaz történet.

Teleki Sándor-tól.

Szárazon mosdó vén gazember az öreg Vajesik kímustrált eszmadia, mert még akkor csapták ki a czeből, mikor még czehek voltak. Mikor a czelemester kitétte a szürit, az atya mester azt mondta a herbergben, hogy ritkán becsületes ember az olyan, a ki vigyorogva dörzsöli kezeit és szárazon mosdik, mint a maeska, mikor esőt sejt; nem is hiják őt másképen városszerte, mint a szárazon mosdó vén gazember.

Csaló, álnok, kétszínű, hazug, henezegő és gyáva; álszenteskedő s mikor tettettet buzgósággal az oltár előtt áhitatoskodik, akkor is azon töri a fejét, hogy valjon a csodatevő szüiz Mária képe előtt csüingő ezüst olajos lámpást, — ha lecsenhetné onnan, mennyit adna érte J á l e s z zsidó, az uzsorás orgazda.

Nappal alszik és csal, éjjel dorbézol és akkor is csal; a kit hálójába kerit leszedi arról a pénzt, mint a halász a potykáról. Nyáron a ligetekben, télen a lebujsokban hál, tavasszal faluzik, ősszel szüiretel, potya a kenyere, csulás a mestersége, s ha pihenni akar beállit az ispotályba a város költségén dédelgettetti magát, míg onnan is ki nem ebrudalják.

A ki ismeri az kerüli, csak kapatos ember áll vele szóba.

Nagybányán alig van ház, melynek pinceje ne lenne s a bejáró mind az utczára nyílik, azért ellehetne nevezni lebujs városnak; ez az oka, hogy intra muos et extra muos csak bányái bort szabad mérni, ez a mi ősi régi szabadságunk, azért a bányái szőlősgazda inkább a mennyiségre, mint a minőségre törekszik, mert a karcos csak ugy elkel, mint az olajos.

Az utczáról grádies vezet a pinczébe, mely butorozva van, mint a csapszék; X lábú hosszú tölgyfa-asztal nyulik a közepén, a falak mellett ászkokon a hordók, tavalyi és ó borral telve, egy pár csapolva, csak fordítani kell és önti; az asztal mellett két hosszú pad, fentten szalmával font karosszék, alant három lábú kuczorgó, középről esüing a petroliumos lámpás, füstöl és árnyékosan világít, a falak izadnak s néha-néha egy-egy csepp is lepotytyan, hol a padozatra, hol a tölgyfa-asztalra, a ki kopasz, azt hiheti, hogy az eső esik.

Vajesik a kuczorgón ül, mélyen elmerengve gondolkodik, feláll helyéről s ülést cserél a szalmakarosszékra s dunogja magába: ha már kilöknek, itt közelebb kapom az ajtót mert hát nincsen mivel fizetni, a kalapom nem futja ki a bor árát. Vigan danolnak az utczán s futják: Befordultam a csárdába. Bár ide jönnének, gondolja Vajesik magába.

Az ittas kompánia betántorog, Vajesik felvidul, nagyot hörpöntet a hosszú nyaku félliteres üvegből s nyelvvel patint egyet, nyájasan, — szárazon mosdatja kezeit s mondja:

— Az isten hozta nekem azt én kedves keresztomám, épen róla gondolkodtam.

— Hát mért? kérdi Borsos, jómódu mézes pogácsás mester, ki szőlőjéből haza térve egy kissé ködösen, vendégeivel befordult a pinczébe egy kispihenőre.

— Hát azért jó májszter uram, hogy hát az a kincskeresés, batkát sem ér.

— Minek? Mindegyiknek egy litert az ó b ó l, én fizetem ifiasszony!

Csak is annak, hogy a Szent Kristóf imádsága százzorta többet ér, mert az biztos: nem kell ázni, kutatni, csak imádkozni, s a millió egy forint hijával szíher.

— De már megbocsásson, a Pintyi Gligor kincsét nem hagyom el Vajesik uram a szent Kristóf imádságáért.

— Mióta keresi kedves komám a Pintye kincsét?

— Két éve mult szent Mihálykor.

— Na látja, és mit kapott?

— Még semmit, de az idén is szent Györgytáján fellobbant.

— És kinek lobbant?

— Hát annak, a ki keresi.

— Nagyobb hire lenne annak; megmondta azt a máramarosi javas zsidóné, hogy oda húzódik az, a hol több van, régeu elköltötték már a Budán, maga meg ütheti a hideg nyomát.

— Kinek mondta?

— Kinek mondta? hát épen varágának, mikor nála járt a legutolsó holdtötekor.

— Honnan tudja? — kérdé Borsos uram bámulva.

— Holnap ebédre magához megyek, megbeszéljük egyedül a dolgot, egy három színű kappanyt ölessen le peosenyének veres káposztával, s mikor az asztalra teszki mondja háromszor, hogy K á z i m i r kisasszony! egy egy litert az óból és vigadjunk s elkezdte dalolni:

A kinek most kedve nincsen
Annak egy csepp esze sincsen.

Borsos Péter szülei után módosan maradt, felesége korán elhalt s özvegyeségre jutott, háztartását Márta asszony, nagynéje vezette, ki a semmiből is tudott pénzt teremteni; ő süitötte és süitötte a mézes pogácsot. Péter csak is az országos vásárookra járogatott s árult az esernyő sátor alatt, bevásárolta a szin és lépes mézet, a borsát meg a rozslisztet. Misztikus természetű lévén, sokat foglalkozott tulvilági dolgokkal, lélek idézésel, tudtán kívül spirítista volt, nagynéje elnevezte eleven babonának, fokról fokra kincskereső lett s ideje javát ezzel töltötte, hol a Dárius, hol az Atilla kincsét hajhászta, míg végre Pintye Gligor híres kurucz portyázó csapat vezérének, ki Nagybánya vidékén csatangolt, s a városba lövetett agyon, elásott kincseit kutatta, annyival is inkább, mert szőlője felett volt a közsirt, melyet ma is Pintye sziklának neveznek. — Mesterségét elhanyagolta, a városokra ritkábban járt, Márta néni sopánkodott s a vagonot fogyott.

Egy híres máramarosi jövendölő javas zsidóasszony, kinek Vajesik ezinkosa volt, azt tanácsolta, hogy hagyjon fel a kincskereséssel, melyet már a királyi kincstár ugy is megtalálja s kezdjen biztosabb dologhoz, Vajesikot értesítette s az ő furfangos eszére bízta Borsos uram babonás hóborjait vezetni.

Virágvásárnapján volt, szépen kezdett tavaszodni, kakukvirág, kikiresin, az ibolya javában virított, a szalonka húzott, már feckét is láttak repkedni a martok mentén, a s szőlőkben megkezdtek a karózást s tengeri alá szántottak, a bornyuk jól laktak a veres sáten s a juhokat a zöldelő rétekre hajóták a bércekről az alyba, a nap szép melegen süitött, nyitott ablak mellett várta Borsos uram Vajesikot, délre harangoztak.

— Jöjjön, jöjjön kedves komám, várom már az ebéddel, szóla ki az ablakon Borsos, elfő a leves.

— Tegye be kigyelmed az ablakot, megvárom míg elharangoznak, nyitott ablaknál, harangzó mellett, nem jó a szóbeszéd.

Mikor az utolsó harang hang elkongott Vajesik belépett a szobába, kezeit dörzsölte, s rikácsoló borizú hangon mondá:

— Szerencsés egy ember maga Borsos uram, Virágvásárnapján, déli harangzás után, hold újságkor kezdhetjük meg a munkát.

— Miféle munkát?

— Na hát a szent Kristóf imádságát; leölette-e a három színű kappant?

— Le; de alig tudott Márta néni olyat találni, zsémbelt is eleget.

Márta néni bejött, Vajesik köszöntését csak fejbőlintással fogadta, az asztalra tette a párolgó levest s szónéklül távozott.

— Nem lehetne-e azt ugy kifundálni? kérdi Vajesik, hogy csak ketten ebédeljünk jobban meghányhatnók, vehetnők a dolgot.

— Ugy lesz, csak ketten ebédelünk, mert Márta néni azt mondta, hogy mindenféle Vajesik féle ...

— Vén gazemberrel — folytatta a ravasz eszmadia — nem ül le egy asztalhoz, én vagyok a város rossza, a vén kutya s mikor az utczán megyek, utánam ugatnak a gyerekek, s én danolom: „A városban minden kutya engem ugat,“ majd vége lesz ennekis, mikor az egymillió egy forint hijával veri a markunkat.

Asztalhoz ültek, Vajesik kezeit dörzsölte, értbetetlen szavakat mormogott, keresztet vetett magára, s meghunyászkodva mondá:

— Aldassék és dicsértessék annak szent neve, kit ezer és sok száz esztendővel ezelőtt mai napon Jeruzsálemben virágokkal koszoruztak, egy hét alatt felemeltek és leaiáltak, tövisvel koronázták, felfeszítették és halottáiból feltámadt; halgassa meg Kristóf imádságát a mi hasznunkra.

— De ha az a szent Kristóf imádsága bizonyos, miért nem csinálta meg már maga azt régen?

— Mig a háromszínű kappant fel nem találják, szót sem szölok; addig együnk és igyunk és mindenek felett dicsérjük az Urat.

Feltálaták a kappant. Vajesik felállt az asztaltól, belülről bezárta az ajtót s halkán mondá:

— Borsos uram! mondja háromszor értbetöleg, hogy Kázimir! Megtörtént, szónéklül ettek és sürün öntöztek torkukat.

— A esontokat tegye félre, azt majd elégetjük a kereszt uton. Es most hallgasson rám. Miért nem csináltam meg már régen a Szent Kristóf imádságát? kérdi Borsos ur, a válasz könnyű, nem volt társam és nem volt pénzem. De mindezt megmagyarázza az irás.

Oldal zsebéből egy össze rücskölt régi kéziratot vett ki és olvasta; Borsos nevedő figyelemmel hallgatta.

— Azt mondja a Sibilla könyve, melyet Albertus Magnus irt, Erasmus Roterodamus fordított, Guttenberg nyomtatott és Fauszt doktor helybehagyott, hogy azé a dicsőség, a kié a hatalom, azé a hatalom, a kié az ország, s azé az ország, ki a Sátánnak ellene mond, mert így van megírva a könyvek könyvében. Es mikor szent Kristóf a kis Jézuskát vállán vitte és átlabolta vele a tengernék mélységét, azt mondá ő neki a mi urunk Jézus Krisztus: Gazdag legyen a te imádságod és gazdagok azok, a kik neked imádkoznak, mert a te kérséd kedves lesz én előttem, és én meghallgatom azt. Azért keresztény hívek imádjátok az Uristent, a ki atya, fiu és szentlélek egyszemélyben, s térdepeljétek le óriás szent Kristóf lábaihoz, kinek körmei nagyobbak a havasok magasságánál.

Nagy Pénteken azon órában, melyben Judás Jézust eladta XXX. pénzekben, keresztet egy kereszt utat és amottan hol az ut keresztbe vág, térdepeljétek le arezzal keletnek fordulva, csököljátok meg hétszer a földet, mondjátok el hétszer Sanctus Christophorus laus tibi. Imádkozzatok töredelmes szívvél hét miatyánkot, hét üdvöz légy Máriát és hét Hízsek egy Istent, gujnytsatok hét gyertyát és ezt csináljátok az urnak nevében egy álló esztendeig. Nagypéntektől Nagypéntekig minden nap éjfélnék tizenkettődik órájában meghallgat benneteket az ur Szent Kristófnak miatta. Egy milliónak egy forint hijával jutottak birtokába.

Ha eltelt az esztendő husvétnak szombatján reggel hét órakor mondassatok hét misét.

Kiki egy jó testvért válasszon magának, felebarátjai közül, ossza meg vele szívének szeretetét, vagonát egy esztendeig, és az egy millió forintokat fele részben, mert a testvérek közösök az életben, éppen ugy mint a szeretetben.

Husvét hajnalán, mikor hajnali Avéra harangoznak, bontsátok ki az ide ragasztott, bepecsételt irást, abból látni fogjátok hogy hol és mikor, mi módon és miképen, kapjátok meg az egymilliót egy forint hijával.

Benedicite vos aeternus Deus, et pax vobis.

Álló esztendeig ernyedetlen szorgalommal, fáradhatlan kitartással követték az utasítást. Vajesik és Borsos elváhatatlan iker-testvérek lettek, együtt ettek, együtt imádkoztak, s különösen együtt ittak és együtt mind dolgoztak, Márta néni meghalt, a háztartás összemert, az adósság nőttön nőtt s az egész birtok dodra került.

Husvét napján hajnalban felbontották a lepecsételt levelet melyben ez állt:

„Husvét másodnapján éjfélkor a kereszt uton nézetek szét, a hol fellobban s kék lánggal ég, ott a millió egy forint hiján, hét kapavágást vágjon a földbe az, a melyik házas ember... —

Mindkettő nőtlen, s most együtt koldulnak a hidon.

Románéz.

Éjfélszínű haját

Befonta két ágba,

Piros pántlikával

Ömlött a vállára,

Alabástrom keblén

Pihegett egy rózsza,

Mintha két orezóján

Ákárhány nem volna.

„Hová, hává lányom?“

Szólitja az anyja,

„A virágos rétrea,

A Balaton partra,

Várom, oh ugy várom!

Hiszen azt fogadta:

Mátka gyürüt vizek

Husvét első napra.

Pillanatok jönnek,
Pillanatok szállnak,
Sötét aggály borult
Arczára a lányak
Szívében vihar dul,
Szerelem viharja.
Lábainál mormol
A Balaton habja.

„Jössz-e már? jössz-e már?“

A Balaton támad,

Odahagyta a zöld,

Puha selyem ágyat;

„Meghasad a szívem

Előle kétségbe!“,

Tajtékos hullámon

Sajka száll feléje.

—

Még néhány evezés,

A tó parti lányka

Ölelő két karját

Feléje kitarja,

Kitárja, ugy várja,

De billen a sajka,

Elkapja a lányt is

A Balaton habja.

—

Éjféli színű haja

Befonva két ágba,

Piros pántlikával

Ömlik a vállára,

Mellette kedvese,

Ringatja a hullám,

Igy fogták ki őket

Husvét másodnapján.

Métray Lajos.

Rajzok a mi huszárságunk történetéből.*

Irta: Milodanovits Simon főhadnagy.

Vissza száll a lelkem hozzátok, ti nemzetem rég porladozó, elfeledett névtelen hősei! Sirotokat bár nem jelzi fényes emlékszóbor s a történelem sem zeng hozsánát tetteitek fölött; azért a nemzeti kegyelet ott örökös a bedölt ismeretlen sirhatók fölött s bizonyára eljő az idő, midőn a nemzet le fogja róni irántokat a kegyelet adóját.

Megis érdemlitek. Mert ti voltatok az erős kar, mely rettentlenül hajította végre a vezetés parancsát s melyre támadásban és védelemben egyaránt bizton számíthatott a király és a nemzet.

Nem fényes nevű és babékoszorus hadvezérekre emlékezünk meg e néhány lapon. A hadvezérek mindig megkapják azt a jutalmat, a mely őket méltán megilleti. Övék a hír és a dicsőség; győzelmek emléke áldott s az utókor büszkén gyönyörködik szobraikban. A névtelen hősök közül, a kik a babékoszorus egyes leveleit szedték össze, meghalnak sokan a harcmezőn, vagy megsebesülnek életökkel, piros vérvökkel fizetik meg a legdrágább adót, melyet a haza követelhet gyermekeitől, de a történelem azért egyenkint nem ismeri őket, maradnak névtelenek.

Pedig nem szabad megengednünk, hogy a feledés sötét fátyola boruljon nevükre, holott ők adták az utódoknak a legfényesebb példát, ők alapították és biztosították huszárságunk csodálatos hírét, mert szívökben a kötelességérzet és a hazaszeretet oly harmonikus egészzé forrt egybe, hogy ez által a magyar nemzet és a magyar huszár nevét a becsülés és tisztelet polczára emelék.

Ha a hősök tetteit meg akarjuk ismerni idegen irodalom termékei közt kell kutatnunk, mert mi, hazai nyelvünkön tetteiket még csak föl sem jegyeztük: pedig ifjuságunk be sok szépet tanulhatna azokból.

Egyes huszár ezredek története és a bécsi hadi levéltár bő anyagot nyújt a kutatásnak. Mi itt csak a legérdekesebbek elmondására szorítokozunk.

I

Az 1788—90-ki török h. djáratok története is telve van huszáraink herosi tetteinek leírásával; a melyek nem kevesebb tisztelőt és bámulót szerzett nemzetünknek, mint akármelyik akkor élt nagy férfinak. Huszáraink vakmerő bátorságát a következő történetke illusztrálja legjobban: A fentemlített években a huszárt is levítették a török ellen harcolni, hogy a félhold ingadozó hatalmát annál könnyebben megtörhessék. A hadjárat alatt a 4 ik huszárezred egy kisebb osztagát küldték ki kémszemlére Vianográcz vidékére. A járőr, a kora reggeli ködös időben, csak nagynehezen teljesíthette nehéz szolgálatát, annyival is inkább, mért a hullámzó, erdős terep, a tájékozást nagyon megnehezítette. Pedig tudja minden katona, hogy amugy is mily nehéz a járőr feladata, a ki ezer veszély közt — folytonos bizonytalanságban sors a felől, — kitéve minden perczen az ellenséggel való találkozásnak, tulerő által való felkoncoltatásnak,

* A fenti czím alatt igen érdekes huszártörténeteket lesz alkalmunk folytatálagosan közölni szerzője szíveségéből. A szerző Milodanovits Simon a debreczeni honvéd-huszár tisztikar egyik főhadnagya, ki társadalmi köröknek is kedvelt alakja. Örömmel üdvözöljük a derék katonát, mint író is. Megjegyezzük még, hogy a huszár-rajzok egy készülőben lévő nagyobb

kások

zv. Deutsch

ri lak,

nagy üvegezett

átartozóval május

s iránt az ugyan.

l.

ob?

agyon fontos kérdés

tudományos szemé-

sek alapján a for-

ttapapírok között a

ches“

mans,

b cigarettapapír

Pol tanár által

ann tanár a budai

tal megállapított

ár által a praga-

jobb összehason-

edmény koronázat

“ cigarettapapír

ához 28—77%-al

a többi vegyelmé-

lynek ettiquetteje

eres créget viseli.

garettahüvelyei

k. Schottenring 25-

rábbá kapható minden

árúsító kereskedőknél.

mellett.)

megrendelőim

ását, az idei

szüvetből is

megrendelők

gább s a leg-

ekből is ugy

izlésteljes

tegyek.

adaczára is

szabászatilag

ltatása során

összu szórán

EF.

moderum

ére.

— járja kétséget, uttalon utait. A felkelő nap végre segítségre sietett a szerte bolyongó járőrnek, a mennyiben eloszlatta a lombo ködöt. Kisdéd csapatunk egy erdőben tévelygett s a hogy tisztát ért, egy egész csapat török lovasságot talált maga előtt. A meglepetés első percében lovasaink önkénytelenül megállottak, s lovaik fülhegyezve s horkolva néztek farkasszemet az ellenséggel. A pillanatnyi nyugalom hallgatása vészjósló volt, mint a természet mozdulatlansága földrengés előtt. E kínos pillanatban kiugrat a járőr közül Gáspár János közbuzár, s egyenesen a törököknek tartva tudtára adta nekik jelek által, hogy ha van közöttük olyan legény, a ki vele mérközni mer, hát lépjen elő. No ilyen is csak egy magyar huszártól tehetett ki, — hogy bolond vakmerőséggel párbajra hívjon egy egész csapat kopaszfejű törököt, a kik pedig számára nézve huszorosan oszthattak volna el magukat a csekély járerőre. Vitéz Gáspár Jánosnak nem kellett soká várakozni. Alig értették meg a kívánságát, már is kiugratott egy óriási termetű török, gyönyörű szép arabs ménen. Handzsárját megforgatva feje fölött, rohant a huszárra. A küzdelem iszonyu volt; ilyen párba, mely két csapat szemeláttára folyt el keveset mutat fel a világtörténelem.

A két vitéz a viaskodás oly közel hozta egymáshoz, hogy szinte érezték egymás forró lehelletét. A becsvágy, hogy egymást társaik, az ellenség szeme láttára legyőzzék, emberföltötti erő kölcsönzött karjaiknak. A magyar fiu túrga volt, mint a csik, minden pillanatban oldalra kapt a menyő nagy törököt, a ki úgy fújt dühében, hogy egy könnyebb főgásu legényt, mint a milyen Gáspár János volt, már ezzel is elérítette volna. — Gyors egymásutánban osztogatták a halálos csapásokat egymásnak; de mindenik egyenlő erővel fogta azt fel, mert mindkettő egyenlően bátor, — egyformán jó lovas és vívó volt. Végre a muzulmán, egy hatalmas csapással ketté törte a Gáspár János kardját. Vitézünket veszve hitte mindenké. A magyar őrszárját megdöbbsz, a török katonák arozán ördögi vigyorgás terült el, de Gáspár nem vesztette el lélekjelenlétét. Vadul rontott neki a töröknek s azt pusztá kézzel torkon ragadva, nagy erővel lerántotta a lóról. A földön hemperegve, folytatták tovább a küzdelmet, rugták a port és hasgatták a földet sarkanytyuikkal. Az óriási erejű a török, már már maga alá teperte Gáspárt, a midőn ez végső erejét összeszedve, halként siklott ki, a diadalittas török kezei közül s handzsárját kicsavarva kezéből, azt ellenfele szívébe döfte. A török óriás holtan

rogyott össze s kiömlő vére megpecsételte halálát s a magyar huszárok vitézségét. Midőn e vitéz tett II-ik József császár tudomására jutott, látni akarta azt a huszárt, a ki ezt a csodát elkövette, maga elé vezettette a bátor Gáspár Jánost és 24 drb aranyat adott neki jutalmul. Azonkívül, az által alapított aranyvitézségi érmet, sajátkezüleg tűzte mellé. Gáspár volt az első, a ki ezredében ezt a kitüntetést megkapta.

CSARNOK.

Római vér.

— Olasz beszély. —

Ford: *Winkler Márton*
(Vége.)

„Feruccio elérékenyedéztől meghatottan meghatottan nagyanyjához akart rohanni, midőn a szomszédos kamarában neszt vélt észrevenni, nem tudta azonban megkülönböztetni, hogy nem a szél volt-e az, mely az ablakot érinti.

Figyelmessé lett.
Az eső csakugy szakadt az égből.
A neszt ismétlődött. — A nagyanya is észrevehé azt.

— Mi az? kérde a nagyanya szorongva.
— Az eső, mormogá a fiu.
— Tehát Feruccio — kezdé ismét az öreg, miközben szemeit szarítgatá — te jó leszel, nem fogsz engem többé bosszantani megigéred azt nekem?

Ismét egy lassu zaj zavarta meg beszédében.
— Mekem ugy tűnik, hogy nem az eső az. — szolt elsapadva a nagyanya — nézz csak utána mi az?

Rögtön hozzácsatlotta azonban: — De csak mégis maradj itt — s megragadta a fiu kezét.

Mindketten visszatarták lélekzetüket, a hulló esőnél nem volt egyéb hallható.

Hirtelen, horzalom futá őket körül. Lassu lépteket vélték a szomszéd kamarában hallani.

— Kit van itt? ismétlé a fiu aggodalmasan, s hirtelen mindketten egy rémület kiáltást hallattak.

Két férfi nyomult a szobába. Az egyik a fiura rohant s annak száját tömte be. Csendesen légy, vagy a halál fia vagy! kiáltott a fiura, míg a másik az öreg asszonyra förmedve, annak nyakát kulcsolta körül.

Mindkettőnek fekete posztó fedte arcát, melyen hely volt hagyva a szemeknek.

Egy pillanatig csak a négy személy pihegő lélekzetvétele, s a kiűn szakadó eső zaja volt hallható. Az öreg asszony nehezen hörgött s szemei kidüledtek fejből.

— Hol tartja apád a pénzt? rivalgott az egyik a fiu fülébe.

— Ott a szekrényben — felelé fogva-czogva Feruccio.

— Gyere velem — szolt a férfi s torkon ragadva őt, a kamarába vonszolta, hol a földre helyezve egy tolvajlámpás állott.

— Melyik az a szekrény?

A fuldokló fiu odamutatott. — Mire a zsvány a fiut földhöz vágta, annak fejét térdje közé fogta s így őt hatalmába kerítvén, kiabálásától nem félhetett. Törét fogai között, s lámpását egyik kezében tartva, másik kezével egy tompa vasat vont ki zsebéből, melylyel feltörte a lakatot felszakítá a szekrényt, összehányva mindent, hirtelen teletömte zsebeit; erre torkon ragadta a fiut s őt az öreg asszony lábai elé vetette, ki még mindig a másik zsvány szorongató kezei között vonaglott.

— Találtál — kérde ez.
— Találtam — felelé amaz.
— Most nézz a kimenet után — szoltott az utóbbi.

Mire a másik elbocsátá az öregot, a konyhakertbe vezető ajtókhöz futott s halkon kiáltá a kamarából: gyorsan gyere, az ut szabad.

Erre a bentlevő leszurással fenyegetve Ferucciot és nagyanyját, távozni készült.

E pillanatban az utcáról, arramenők dalolása hallatszott be.

A zsvány hirtelen visszafordult az ajtó felé, miközben a posztó leesett arcáról.

Manzoni! kiáltott fel a felismert zsvány, s villogó tőrrel rohant az örege.

Eszmélete elhagyta az öreg asszonyt.

De gyorsan, mint a villám, egy kétségbeesztő kiáltást hallatva, dobta magát Feruccio nagyanyjára, s őt saját testével fedte he. — A gyilkos elmenekült, miközben az asztalt felborította, ugy, hogy a lámpa is elaludt.

Nehezen tért magához a fiu, s magát nagyanyja előtt térdre vetve, karjával körül ölelte őt, s fejét annak keblére hajtotta.

Igy telt el néhány perc. Koromsötétség volt. Az utcai dalolók hangja elenyészett a távolban. Az öreg eszmélete visszatért.

— Feruccio — szolt alig hallhatólag.
— Nagyanyám — válaszolt a fiu.
A nagyanya erőlködött valamit szólni de az ijedség még mindig bénítva tartá nyelvét.

Igy maradt egyideig szótlannul heves izgalom közepette.

Végre kiejté e szavakat:
— Elmentek már?
— Igen...
— Ők nem öltek meg engem — mormogá az öreg.
— Te meg vagy mentve kedves nagyanyám — szolt a fiu halk hangon... Raboltak ugyan pénzt, de apám nagyobb részét magával vitte.

A nagyanya fellélekzett.
— Nagyanyám — szolt Feruccio még mindig térdelve s nagyanyját körülölelve — ugy-e, hogy te szeretsz engemet?

— Oh Feruccio, kedves gyermek, mennyire meglehettél ijedve — felelt az öreg asszony, miközben kezét a fiu fejére helyezte. — Irgalmas Isten!... Gyujtsd meg a lámpát Feruccio... Ne maradjunk a sötétben... Én még mindig félek.

— Nagyanyám — kezdé ismét a fiu — én neked mindig csak bánatot szereztem... Feruccio ne beszélj te így, én mindent megbocsátottam, én mindent elfeledtem, hiszen én oly annyira szeretlek tégedet.

— Én anyyi but szereztem neked — folytató állhatatosan a fiu, de szeretlek is én téged nagyon... Te meg megbocsátasz nekem?... Bocsáss meg nekem nagyanyám...

— Igen kedves gyermekem teljes szívből, hogy is tehetnék másképp. Állj fel térdedről Feruccio. En sohasem foglak többé szidni. Te jó vagy és jószívű. Gyujts lámpát. Térjünk magunkhoz. Állj fel szeretett gyermekem.

— Köszönöm neked nagyanyám, szolt a fiu gyengülő hangon, s most meg vagyok elégedve Te mindig gondolni fogsz reám nagyanyám és engem soha el nem felelél. A te szegény Feruccioodat...

— Feruccio kiáltá a nagyanya nyugtalanodva s ijedten a kezét a fiu vállára téve lehajolt, hogy annak szemei közé nézhessen.

— Gondolj reám — sottogta a fiu elhaló hangon... Adj részemről egy csókot atyámnak és anyámnak... Luisinának is, Elj boldogul nagyanyám...

— Az Istenért mi bajod! — kiáltá a nagyanya megsimogatva a fiu fejét, mely ülebe hanyatlott; hirtelen kétségbeesetten kiáltott fel: Feruccio gyermekem szolj... Ég a nagyanya segítségemre!

De Feruccio nem válaszolt. A kis hős, nagyanyja megmentője, bátor lelkét, Isten kezébe helyezte vissza.

A nyomorult törzsürása ülte meg őt.

Hirdetés.

Hajdu-Nánáson, a főpiacz közvetlen közelében, egy magában álló

nagy bolthelyiség

f. évi Május 1-ső napjától kezdve bérbé kiadó.

Értekezni lehet Hajdu-Nánáson a Gyógyszertárban.

Hirdetmény.

A borsodmegyei árvaszéknek 1559/888. á. ü. sz. végzése folytán gondnokság alatt álló Gencsy György urnak aba- és kecskés-pusztai 1625. kis holdat tevő birtoka 1888. évi április 24-1ől számított 6 évre haszonbérbe kiadó.

Az árlejtést folyó évi ápril 10-én délelőtt 11 órakor Balkányban a község-házánál megtartom.

Főbb feltételek:

Kikiáltási ár 4800 forint.
Földadó és ennek pótdói haszonbérbeadó terhe.

Vetések átadatnak.
Haszonbér előlegesen félelvi egyenlő részletekben fizetendő.

Epltetek beszámítás nélkül tűzkár ellen biztosítandók és jókarban fenntartandók.

Kautió gyanant fél évi haszonbérösszeg a haszonbérlet tartamára letétmenyendezendő.

Árverések bánompénzül 1000 frtot kötelesek gondnoknál letenni.

Zárt ajánlatok esetén 1000 frt készpénzben vagy óvadékképes állampapirokban a zárt ajánlatához melléklendő.

A haszonbérleti szerződés többi pontjaira nézve gondnoknál Balkányban vagy Halasi János megbízott ügyvéd urnál Nyiregyháza felvilágosítás nyerhető.

Egyidejűleg közhírré teszem, hogy fent körülírt birtokban levő összes gazdasági felszerelések és lábas jószágok, u. m. gulyabeli marhaállomány, sertések, ökrök és igás lovak a helyszínén Aba és Kecskés pusztán 1888. évi április 11-én d. e. 9 órakor árlejtés útján a legtöbbet ígérőnek készpénzűzetés mellett eladatni fognak.

Balkányban, 1888. évi márczius 19 napján

GENCSY BÉLA,

mint Gencsy György gondnok.

Manetjegyek és alismarvények

a Red-Star vonalra

Antwerpenből

Amerikába

az enged. képviselőségénél.

Wien, IV. Weyringergasse Nr. 17.

MINDENKI

szerezhet magának törvénes

Sorsjegyek részletfizetésre

való eladásával évente legalább

1200 forintot

Értekezhetni Fuchs H. váltóüzletében,

Budapest, dorottya-utca 9. sz. a.

A NEW-YORK

életbiztosító-társaság.

Alapított 1845-ben s tisztán kölcsönösségen alapul.

1888. január 1-én az aktívák 430 millió frankra rugtak. — Felosztható nyeresémen-többség 34.471.813 frank.

A tőke letétek jövedelme 19 1/2 millió frank, a mi az aktívák 5%-át, és a tartalék 5 1/2%-át teszi.

Fennállása óta 1888 január 1-ig a társaság kifizetett:

Esedékes biztosításokért 272.573.634 frankot.

Nyeresémenyekért és visszaválásokért 278.066.240 „

Az 1887-ben újonnan felvett biztosítások 553 millió frankra emelkednek.

A társaság Europa fővárosaiban épügy mint Ázsiában, Afrikában, Amerikában fiókokat állított fel. Miután tisztán kölcsönösségen alapul és miután nincsenek részvényesei, a tőke és nyeresémeny a biztosítottak kizárólagos tulajdona marad.

Referenciák Magyarországon:

A magyar általános hitelbank.

A pesti magyar kereskedelmi bank.

A magyar pénzváltó s leszámítoló bank.

Strasser és König Budapest.

Deutsch Ignác és fia Budapest.

Közelelbi felvilágosításokat ad

a NEW-YORK életbiztosító-társaság igazgatósága

BUDAPEST, KORONAHERCEG-UTCZA 20.

Debreczeni főügynökség BECHERT MANO urnál.

Mindenemű

száj- és fogbajokat

kezel, valamint

odvas fogakat

és

fogtöveket

(fájdalom nélkül érzéketlenítés által)

távolít el,

fogakat töm és műfog betéteket eszközöl

Dr. TIHANYI SÁMUEL

rendelő óráiban (reg. 8—9-ig, d. u. 2—4-ig.)

Budapest 1885. Nagydiszoklevél. N.-Palánkán 1887. Aranyérem. London 1887. Diszoklevél.

Csik József

cs. és kir. kiz. szab. Portland-cement hatlan mász-gyár.

BECSINBAN.

Központi iroda és raktár: Budapest, V. k., Rudolf-rakpart 8. szám.

Állítja a t. építész és építőmester urak, építőkezeli vállalatok, földbírtokosok, községi és egyházi előjáróságok, valamint a n. é. építő közönség becses figyelmébe saját gyártmányu

Portland-cement és vízhatlan meszet,

melyek mindenkor egyenlő jó minőségben szállítanak.

Arjegyzék s magyarázat kívánatra készséggel megküldetik.

Kecskemét 1872. Ujvidék 1875. Szeged 1878. Ezüst érem. Arany érem. Erdem-érem. Tiszta 1882. Arany érem.